

ת"פ 33180/08 - מדינת ישראל נגד לירן בן אפרים יחזקאל (עוצר), נתנאל בן גבריאל ביטון, דוד בן חזי יחזקאל,

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

ת"פ 33180-08-14 יוני 2018

(עוצר) ואח'
בפני כב' השופט העממית, צבי גורפינקל
מדינת ישראל ע"י עוה"ד גיא רוסו ונעם שביט
המאשימה:

ג ג ז

1. לירן בן אפרים יחזקאל (עוצר),
ע"י עוה"ד בני נהרי ושות' חיו
2. נתנאל בן גבריאל ביטון,
3. דוד בן חזי יחזקאל,
ע"י עוה"ד זאב אלוני ואmir ברכה

הכרעת דין

הנאשמים 1 ו-2 הם גיסים ונואשם 3 הוא בן דודו של נואשם 1.

בכתב האישום נטען כי הנואשמים 1 ו-2 ניהלו עסק של מתן הלוואות וניכוון מהוצאות ונואשם 3 היה שליח בעסק ועובד יחד אתם. לפי הטענה לגבי ההלוואות בוצעה תור שימוש באלים מילולית ופייה.

נטען בכתב האישום כי הנואשם 1 הפעיל את עסק ההלוואות בין השנים 2008-2012, ובשנת 2012 צירף אליו את נואשם 2 כשותף, והשניים ניהלו את העסק בצוותא חד תור הימנעו מלדווח על קיום העסק ולשלם מס כדין.

הטענה היא כי שני הנואשמים הלבינו הון בהיקף של 1,076,658 ל"נ.

בפרט האישום הראשון המიיחס לנואשם 1 בלבד, נטען כי בשלתיו בשנת 2010 נטל משה אלף הלוואה בסך 5,000 ל"נ בתנאי החזר שבועי של 650 ל"נ במשך עשרה שבועות. הכספי הועבר מהנאשם 1 לאלף במספר נואשים 4.

לאחר תשלום 5 תשלומים, נקלע אלף לבעיה כלכלית וביקש מחבבו אבי עמר כי יטול הלוואה נוספת מנואשם 1 בסך 5,000 ל"נ באותו תנאים. לאחר תשלום של עשרה תשלום נקלע שוב אלף לקשרים כלכליים וחידל לשלם את החזרי ההלוואה. בעקבות הפסקת התשלומים קשוו הנואשמים 1 ו-4 קשר לנזקם באיזים את אלף, נואשם 1 התקשר אליו ואים כי אם לא ישלם, "אני אשבור לך את כל הגוף, אתה לא תדרוך על רגלו אחת אפילו והכספי ילו לבית החולום".

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

לאחר מכן הגיעו נאשם 4 לבתו של אלקיים כדי להטיל עליו אימה, והודיע לו כי החוב לנאשם 1 הוא בין 15,000 ל-17,000 ₪ וכי עליו לשלם לנאשם 1 2,500 ₪ בשבועת תשלום חדשים ואיים עלייו כי זו הפעם האחרונה שהוא משוחח עמו וכי בפעם הבאה לא ידבר.

בעקבות האיום שילם אלקיים לנאשם 1 שני תשלום חדשים של 2,500 ₪ לאחר מכן נמלט לבית באשדוד כדי להימלט מהנאשמים 1 ו-4.

בשנים 2012-2011 חזר אלקיים להתגורר במרכז ועבד בעבודות גבס אצל רפי לוי ועדיין אותו כי נאשם 1 דרש ממנו 17,000 ₪, רפי פנה לנאשם 1 וסיכם אותו שישלם לו את חובו של אלקיים באמצעות ניכוי של 2,500 ₪ לחודש ממשורתו.

אלקיים נטל מהנאשם 1 הלואה נוספת נוספת של 10,000 ₪, כעבור חודש הפסיק לשלם ונאשם 1 אמר לעליו "אני אשבור לך את הרגליים, אתה תלך לבית החולים אני אדין את אמא שלך".

ביום 6.7.15, לאחר שאלקיים התלוון במשטרתן במשטרתן, נחקר הנאשם 1 במשטרת ולאחר חקירתו יצר קשר עם אלקיים ואמר לו: "אני מבין שאתה לא רוצה לשלם את חובך אם פנית למשטרת, תהיה בריא, הר והר לא נפגשים אדם ואדם נפגשים". הנאשם 1 גם אמר לאלקיים כי חובו עומד על 35,000 ₪ כולל 20 אלף ₪ שקיבל אדם מנאשם 1, והנאשם רואה את אלקיים כערב לחוב זה ודרש את החוב בתשלומים של 500 ₪ בשבוע באומרו כי זו הזדמנות אחרונה ואם לא יעמוד בה ישbor את ידיו ורגליו והכסף ישולם לחדר המיון.

בעקבות חשש מהנאשם הסכים אלקיים לשלם את החוב בתשלומים שבועיים אולם כעבור עשרה תשלום הפסיק לשלם.

נאשם 1 ניסה לאתר אותו כדי לפגוע בו והתקשר לאדם בשם יוסי פרץ על מנת לאתר את אלקיים.

בגין זאת מואשם הנאשם יחד עם נאשם 4 בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977, סחיטה באיום שהביאה לידי מעשה לפי סעיף 428 סיפא לחוק העונשין. נאשם 4 הודה במסגרת הסדר טיעון במעשים המיחוסים לו בפרט אישום זה ונידון בנפרד.

בנוסף לכך יוכהה לנאשם 1 עבירה של שיבוש הליכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין (פרט אישום ראשון).

פרט האישום השני מיחס לשלוות הנאים עבירה של סחיטה באומים לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין בעקבות הלואה שהלווה נאשם 1 לגיל אשלה. בכתב האישום נתען כי ההלוואה ניתנה על דעתו של נאשם 2, מדובר ב-20 אלף ₪ שיוחזרו בעשרה תשלום שבועיים של 2,400 ₪.

נאש 1 מסר לאשל את הסכום בمحזמן ואשל החיל לשלם תשלומיים באמצעות נאש 3 שהוא מגיע אל העסק ומתקבל את הכספי עבור נאש 1.

לאחר תשלום שמוña תשלומיים ביקש לאשל מהנאש 1 הלואה נוספת נספפת של 20 אלף ₪ וזה ניתנה.

נאש 3 מסר לאשל את הכספי שקיבל מנאש 1, וקיבל מאשל את ההחזרים השבועיים עבור הנאש 3.

במהלך נובמבר 2015 לאחר סיום תשלום הלוואה הראשונה ושני תשלוםיו בגין הלוואה השנייה, הגיע לאשל לבתו של נאש 1 בתל אביב וביקש לפרק את קרן הלוואה השנייה תוך שבועים כיוון שלא יכול לעמוד בתשלומיים השבועיים. הנאש 1 הסכים לבקש אולם לא הצליח לגייס את הכספי עקב עסקת מקרען שהתקבלה. כאשר נמנע לאשל מל恢זר את כספי הלוואה שלח לו נאש 1 הודעה ביום 15.12.12 "אם אתה לא חוזר אליו היום, ולא בהודעה, אני מבין שאתה עושה מני צחוק ואין לי בשבייל מה לחכות שישטרך. חוזר אליו ואנחנו נסתדר".

בעקבות אי תשלום החוב קשו שלושת הנאים קשור לאימן על לאשל כדי לגרום לו לשלם את החוב ונאש 1 שלח לו הודעה "חתיכת שרמוֹטה אם אתה לא חוזר אליו היום בטלפון אל חוזר בכלל, אני מבטיח לך שאתה תשלום את זה בבית החולים".

ביום 14.4.16, שלח הנאש 1 הודעה נוספת לאשל "חתיכת שרמוֹטה אם אתה לא חוזר למספר זהה היום אני אגיע אליו ואותן לך לשלם את זה בבית חולים ואחר כך אל תבכה ותשאל למה".

בעקבות האיומים עזב לאשל עם משפחתו את ביתם ואת מקום עבודתו וחידל לענות לשיחות טלפון. בגין עבודות אלה יוכסה תשלום הנאים בפרט האישום השני עבירה של סחיטה ואיומים לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשי.

פרט האישום השלישי מתיחס אף הוא לשולשת הנאים מתייחס להלוואה שניתנה לנאוור שמעון. ביולי 2015 הגיעו שמעון לבתו של נאש 1 בתל אביב כדי לקבל ממנו הלוואה ונטען כי הנאים 1 ו-2 נתנו לשמעון הלוואה בסך 10,000 ₪. סוכם שמעון יחזיר את הלוואה בעשרה תשלוםיו שבועיים של 500 ₪. בmund מתן הכספי קיבל שמעון 8,700 ₪. שמעון שילם את התשלומיים עד מרץ 2016 ושב וחידש את הלוואה באותו תנאי. במהלך החודשים ממרץ - מאי 2016 נתקל שמעון בבעיות בהחזר הלוואה ופנה אל שני הנאים וביקש דחיה להעברת התשלומיים. לאחר שלא הצליח לשלם, התקשר הנאש 1 בתחילת מאי 2016 לשמעון וקבע להיפגש עמו בסמוך למקום עבודתו בסופר מגה בגין תקווה. כאשר הגיעו שמעון הגיעו למקום הפגישה, הוא ראה את שלושת הנאים ברכב בצביע שחור ואשר ניגש אליהם שמעון, אינם עליו נאש 1 "אתה רוצה לאכול את הכספי שלי? אני עליים לך את הילדים אם לא תשלם אני אודיע אותך אני יודע איפה אתה גר. אני אשורף אותך בבית עם הילדים, אני יכול להעלות אותך ואת הילדים וכדי לרגעת שלם. אנחנו מתכפפים עלייך וידיעים איפה אתה כל הזמן נמצא. לאחר מכן פנה נאש 2 אל שמעון ואמר לו "כדי לך להתחיל לשלם לי נאש 3 את תשומת ליבם לך שרכבו של שמעון נמצא בקרבת מקום

ואמר לנאים 2 לאיים על שמעון כי ישבור את רגלו ולא יוכל לעבוד יותר. הנאים 2 אמר לשמעון דברים אלו.

בעקבות איומיהם של שלושת הנאים הסכימ שמשען להמשך תשלום 1,000 ₪ בשבוע.

כעבור מספר ימים הגיע שמעון למקום עבודתו בסופר מגה ובעת שהיה בחניון הבחן בנאים 3 שהוא הרכב על אופנו שחור. נאים 3 נכנס לרכבו של שמעון ואמר לו לנטוע מהמקום ושמעון עשה זאת.

במהלך נסיעתם איים נאים 3 על שמעון כי כדאי לו לשלם את הכספי לנאים 1 אחרת ישbor לו את שתי הפייקות של הרגליים. במהלך הנסעה שוחח נאים 3 עם נאים 2 שאל אותו אם איתר את שמעון, והנחה אותו לעכב אותו עד שהנאם הגיע למקום. נאים 3 הורה לשמעון לחזור לחניה בסופר מגה.

כאשר הגיעו נאים 3 ושמעון לחניה, נכנס נאים 2 לרכב וזרק לעבר שמעון בקבוק מים שהוא ברכב. שמעון ביקש לצאת מהרכב אולם הנאים 2 הורה לו להישאר ולא ללכט, ואיים עליו באמצעות פטיש שמצא ברכב כי ישbor את שתי הפייקות שלו. לאחר מכן הנאים 2 את שמעון לנטו מהמקום וכאשר שמעון סירב היכה אותו הנאים 2 באגרוף בשוק רגלו. הנאים 2 איים על שמעון כי אם לא ישלם את כספי ההלוואה, "**יאנווטו**". בהמשך נטל נאים 3 את מפתחות הבית של שמעון ונסע לשם וכאשר הגיע למקום התקשר לנאים 2, ונאים 2 אמר לשמעון שמעתה הוא ידוע הין הוא גר ודרש ממנו 1,000 ₪ עוד בשבוע תוך שהוא מאים" מעכשו אני לא מדבר יותר אני יודע איפה את גר עכשו. בפעם הבאה אני נתן לך כסדה לתוך הראש ושובר לך את כל הראש". בגין זאת ייחסו שלושת הנאים עבריות של סחיטה בכך לפי סעיף 427 (א) רישא לחוק העונשין, וקשרית קשור לביצוע פשע לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין.

פרט האישום הרביעי מתיחס לנאים 1 בלבד. ביוני 2014 נטל אורן לוי הלוואה בסך 30 אלף ₪ מנאים 1 ושותפו העיסקי באותה תקופה, דניאל גאון. באוגוסט 2014 התגלו וויכוח בין אורן לנאים 1 ביחס להחזיר הלוואה, לאחר שאורן הספיק כבר לשלם 10 אלף ₪. נאים 1 דרש מאורן להחזיר לו את כספי ההלוואה בעקבות היפרדותו העיסקית מדןיאל, בעוד אורן טוען כי החיזיר את הלוואה לדניאל. נאים 1 השאיר הודעות קוליות לאורן **"יה בן זונה תביא את הכספי אני אציג אותך"**.

במחצית השנייה של אוגוסט 2014 הגיע הנאים 1 עם אדם אחר לבית חמו של אורן בחולון, לאחר שלא הצליח לאתר את אורן ואיים על החם, דוד חבה ועל גיסתו עדי חבה כי הוא מחפש את אורן לזמן אוטו, ואם אורן לא יחזיר את הכספי הוא ישרוף אותו בתוך הבית וירצח את המשפחה.

לאחר מכן אמר **"עוד תשמעו ממני"**.

לאחר שהנאם 1 לא הצליח לאתר את אורן, הוא קשור קשר עם אדם אחר להשליך רימון הלם לבית חמו של אורן

ולהתיל אימה ו Lagerom לשלם את הכספי. ביום 28.8.14 לאחר חצאת הגיע האדם الآخر על קטעו לבית החם והשליך רימון הלם לעבר הבית שהתפוצץ בחצר. מספר ימים לאחר השלחת הרימון נתן אורן לנאש 1 דרך דינו שלושה שיקים של 10 אלף ₪ כדי לסייע את התשלומים. השיק הראשון נפרע ביום 23.11.14, והנאש 1 דרש מאורן תשלום של 50 או 60 אלף ₪ לסיום החוב אך אורן סירב.

בגין איורים אלה יוחסו לנאש 1 עבירות של סחיטה בכח לפי סעיף 427 (א) לחוק העונשין, סחיטה באוימים שהביאה לידי מעשה לפי סעיף 428 סיפא לחוק העונשין, איוםים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, וקשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499 (א) (1) לחוק העונשין.

בפרט החמישי נתען כי עופר ארבייל נקלע לקשיים כלכליים עקב בניית ביתו בראשל"צ, הוא פנה לחברו אילן וענני שהפנה אותו לנאש 1 לקבלת הלוואה. נאש 1 הלווה לאրבייל 100 אלף ₪ בתנאים של החזר של 10 אלף ₪ למשך 24 חודשים.

בתחילת 2013, לאחר תשלום לנאש 1 תלולים רבים, נקלע ארבייל לקשיים נוספים ולא יכול היה להחזיר עוד כספים. ארבייל ביקש כי סכומי ההחזר יעמדו על 5,000 ₪ לחודש במקום 10,000 ₪. נאש 1 שלח לארבייל הודעה:
"מניאק בן זונה אני אבא ואשים אותך בגג' ואכניס לך מכות, אני אקח אותך לפודס ואכניס לך מכות".

ביום 25.3.13 שלח נאש 1 לארבייל הודעה **"אל תענה אני אעשה את החג כמו מניאק אבל מבטיח לך שאתה תהיה בבית החולים לפני שנגמר הפסח".**

במהלך אפריל 2013, הגיע הנאש 1 עם אדם אחר לבתו של ארבייל, נאש 1 אחז בחולצתו של ארבייל שעמד בחוץ ודרש ממנו להתלוות אליהם. ארבייל ביקש מהם כי יעלו לבתו כי חש מהם וסביר שלא יפגעו בו בנסיבות ילדיו. השלודה עלו למרפסת ביתו של ארבייל שם AIM עלי נאש 1 לשלם 15,000 ₪ ותקף אותו באגרוף מספר פעמים ברגלו של ארבייל. כעבור מספר ימים יידקן ארבייל את הנאש כי הצליח לגייס 5,000 ₪ לנאש שאל אותו מה עם יתרת הכספי וAIM עלי **"אני אפתח לך את התחת".**

ארבייל לא הצליח להחזיר גם 5,000 ₪ בחודש והנאש 1 AIM עלי כי העביר את החוב לאדם אחר וכי יראה לו היכן מתגורר ארבייל כדי לאיים עליו.

过后 يوم 2.5.13 קשור הנאש 1 קשור עם אחרים להשליך בקבוק תבערה לבתו של ארבייל כדי להניעו לשלם את הלוואה.

שנתיים מהאחרים הגיעו ביום 2.5.13 בשעה 2.30 לאחר חצאת על קטעו ביתו של ארבייל והשליכו בקבוק תבערה לעבר הבית שהתנפץ על המדרגות וגרם לדלקה שכבהה עצמה.

בעקבות השאלת הבקת"ב פנה ארבייל לחבו חיים חזן כדי לבקש מנאשם 1 אורכה לשולם ההלוואה אולם הנאשם סירב להיפגש עם חזן.

לאחר שארבייל לא שילם תשלום נספחים קשר הנאשם קשר נוסף עם אחרים להשליך רימון הלם לבתו של ארבייל כדי להניעו לשלם את הכספי.

ביום 14.5.13 בשעה 21.30, הגיעו שניים לבתו של ארבייל והשליכו רימון הלם שנחת על מדרגות הבית. בעקבות זאת פנה ארבייל לעקנין שהוא במאסר באותה עת, באמצעות אשתו ולרי ועקנין, כדי שישוחח עם נאשם 1 בגין לחוב ויבקש ממנו לחודל מעשייו. ולרי עידכנה את ארבייל כי ועקנין הבטיח לה שישוחח עם הנאשם כאשר ישחרר.

בין החודשים יולי לאוקטובר 2015 קשר הנאשם קשר שלישי עם אחרים להשליך בקבוק תבערה נוסף לבתו של ארבייל כדי להניעו לשלם את הכספי, אלמוניים הגיעו סמוך לבית והשליכו לעברו בקת"ב וכתוכאה מכך נשרף חלק מקטנווע ששיר לחמו של ארבייל שחנה בחצר וכן נשרף חלק מקיר הבית.

לאחר השאלת הבקת"ב השני שב ארבייל ופנה לוLERİ והתהן לפניה תוך שהוא ממך בבכי כי תשוחח עם בעלה לסיע לו לפטור את הסיטואציה שנוצרה. הוא ציין בפניה כי הוא חשש לחיו ולחיי ילדיו. ולרי עידכנה את ארבייל כי ועקנין שוחח עם נאשם 1 וכי הנושא טופל, וששתחרר ממשרר ממאסר יפותר את הבעייה.

ארבייל העביר סך של 54,000 ₪ בתשלומים שונים לעקנין ולLERİ, כדי שאליה יעבירו את הכספי לנאשם 1. ועKENIN עדכן את ארבייל כי תשוחח עם הנאשם שדורש 30 אלף ₪ לסיום החוב, אולם ארבייל סירב.

בגין זאת ייחסו לנאשם 1 שתי עבירות של הוצאה לפי סעיף 448 רישא לחוק העונשין, שלוש עבירות של סחיטה בכח לפי סעיף 427 (א) לחוק העונשין, ושלוש עבירות של קשירת קשר וביצוע פשע לפי סעיף 499 (א) (1) לחוק העונשין.

הפרט השישי מתיחס לנאים 1 ו-2. הטענה היא כי בחודש ינואר 2016 פנה טימור מנשروب ליצחק סללים כדי ללוות כסף והآخر הפנה אותו לנאים 1. טימור פנה לנאים שהלו לו 10 אלף ₪. עקב בעיות כספיות הפסיק טימור לשלם ונאים 1 התקשר לסללים וביקש ממנו להראות לו היכן התקgorר טימור כדי לגבות את החוב.

ב-16.3.15 שלח נאים 1 לטימור הודעה תשלום את הכספי "אל תטרח לחזור לדבר **שניפגש**". בתגובה שלח טימור הודעה לנאים כי אבי נפטר והוא עשה מאמץ להחזיר את הכספי ובשיחה ביניהם דרש הנאים כי טימור יאמר לו היין הוא מתגורר. טימור אמר לו שיגיע לרחוב האירים 18 לראשונה לצוין למרות מספר הבית שבו הוא מתגורר שונה. כאשר אמר טימור לנאים כי ישלם בתום 30 ימי האבל أيام עליו הנאים "מצדין מתחת מצדי, תקשיב, אם אין לי היום את הכספי אני בא לזיין אותך מתחת, נתן לך לשלם את זה בבית החולמים יה חתיכת מזדיין מתחת, בסדר?". וכן "אם אין לי כסף היום תמחק את המספר הזה, אני אבוא אדרור לך על הראש ואתן לך לשלם את זה בבית

החולמים, כך אתה רוצה שאני אדבר איתך?".

ב-16.3.17 שוב שוחחו השניים והנאשם 1 אמר "אני אבוא אליך בביתה אני אדבר איפה שאני אראה אותך אתה רוצה להביא לי את הכסף היום? נחשוך את זה שאתה אבא? אם אני בא אני לא אדבר איתך".

בעקבות זאת שלם טימור בחודש אפריל 2016 סכומים שונים להחזיר הלואאה. בגין זאת מואשמים נאשימים 1 ו-2 בעבירה של סחיטה ואיומים שהביאה לידי מעשה לפי סעיף 418 סיפה לחוק העונשין.

האישום השביעי מתיחס לנאשם 1 יחד עם נאשם 4. לפי אישום זה אורן מוגרבי נטל הלואאה בסך 5,000 ₪ מהנאשם וסוכם כי ישולם סכום של 500 ₪ לחודש כריבית. לאחר שנה הפסיק מוגרבי לשלם עקב חובות לנושאים ובחרוף 2013 גילה הנאשם 1 שmorganbi מתגורר בדירה בחולון. הנאשימים 1 ו-4 קשו קשר לשחות את מוגרבי ולאלצו לשלם להם כספים, הם הגיעו לדירה ונאשם 4 תקף את מוגרבי באגרוף בפנוי, נאשם 1 צעק עליו על כך שנמלט ממנו והפסיק לשלם ודרש כי מוגרבי ישלם לו 1,500 ₪ לחודש.

למחרת נפגש מוגרבי עם הנאשם 1 ברמת גן וסיכם עמו כי התשלום יופחת ל-1000 ₪ לחודש.

שנה לאחר התקיפה שהה מוגרבי עם ילדיו בקיוסק בחולון וראה את הנאשם 1 נוהג ברכבת כשלידו אדם אחר. הנאשם 1 הבחן במוגרבי והסיע את הרכב אחורה ומוגרבי התרחק מילדיו כדי שלא יראו את הנאשם תוקף אותו. הנאשם 1 תפס את מוגרבי בצווארו ואמר שיכל להרוג אותו וכך לא שיפסיק לבסוף ומוגרבי המשיך לשלם כספים לנאשם.

בgen זאת ייחסו לנאשימים 1 ו-4 עבירות של סחיטה בכח לפי סעיף 427 (א) לחוק העונשין, קשר קשור לביצוע פשע לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין. נאשם 4 הודה ודיננו נוצר בנפרד. כמו כן ייחסו לנאשם 1 עבירה נוספת של סחיטה זו איומים לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין.

הפרט השמנני מיחס לנאשימים 1 ו-2 עבירה של סחיטה בגין הלואאה לשלווי טובל. טובל לווה 3000 ₪ מהנאשימים בחודש מרץ 2016, וביום 16.3.16 התקשר לנאשם 1 וביקש לדוחות תשלום חוב למחרת, ונאשם 1 אמר עליו "בסדר שלומי, יש לך את הטלפון שלי אני איפה שאני אבא לראות אותך אני שם לך את הראש בתחום יה חתיכת בן דונה, בן שבע אלף זונות דור של זונות". לאחר מכן שוחח נאשם 1 עם אדם אחר על מנת לסייע לו לאטר את טובל והאחר אמר כי אם הוא נעלם הוא יידע שהוא גר בחדרה. לאחר השיחה עם האח'r התקשר לנאשם 1 לטובל ואים עליו כי הגיע לביתו ועשה לו חשבון על הריבית והחשבון יהיה שונה וייה מוכן לשלם לחוקר פרטי כדי להגיע אליו.

ביום 17.3.16 התקשר טובל לנאשם ועידכן אותו שהפקיד את השיק והכסף מוכן עבורו. בגין זאת מואשמים נאשימים 1 ו-2 בעבירה של סחיטה ואיומים שהביאה לידי מעשה לפי סעיף 428 סיפה לחוק העונשין.

האישום התשיעי מיחס לנאשימים 1 ו-2 סחיטה בגין הלואאה שנטל אבי מרציאנו בסך 8000 ₪. מרציאנו הפסיק לשלם

את הריבית ונאשם 1 שלח לו הודעה "תמשיך להסתלבט עליי ייה חתיכת שרמוֹתָה ותדחוֹף את הכסף לכוס של אמא שלך אני מבטיח לך שתשלם את זה לבית החולים הרבה יותר מהה שנדמה לך". בעקבות האיים פנה מרציאנו לנאים לתשולם סופי של החוב והוסכם שהוא ישלם להם 10 אלף ל"נ. בגין זאת יוכסה לנאים 1 ו-2 עבירה של סחיטה ואיים שהביאה לידי מעשה לפי סעיף 428 סיפא לחוק העונשין.

האישום העשירי מיחס לנאים 1 ו-2 עבירות סחיטה בגין פריטות שיקים והלוואות של חיים בן דוד. חיים טען כי חישוב הסכומים הנדרשים ממנו על ידי הנאים גובה מדי והם איימו עליו בכך שנאים 1 התקשר אליו והזהיר אותו כי הוא יבוא אליו ואם לא ישלם הוא ישלח אותו לבית החולים גם אם ישב בבית הסוהר. בגין זאת יוכסה לנאים עבירה של סחיטה ואיים לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין.

האישום ה-11 מיחס לנאים 1 ו-2 עבירות סחיטה בגין הלואה בסך 12,000 ל"נ שנintel אוראל גולסה. אוראל שילם סכומים שונים שהגיעו ל-20 אלף ל"נ, אולם הנאים דרשו כי ישלם עוד 18,000 ל"נ.

נאשם 1 איים על אוראל כי אם לא ישלם לו את הכסף, הוא יdag שאוראל ישלם אותו לבית החולים ויפגע בו, בגין זאת יוכסה לנאים עבירה של סחיטה באיים לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין.

הפרט ה-12 מיחס לנאים 1 ו-2 עבירות סחיטה בקשר להלוואה שנintel לרон לו, ההלוואה לא הוחזרה ביום 16.7.16. התקשר לרон לנאים 2 וביקש ממנו אורכה בת יומם לתשולם הכסף.

נאשם 2 איים עליו "אתה רוצה שאני אבא לך אוטך מתחת ואז אתה תבכה?" בתגובה הבטיח לרон שהנאים יקבלו 3,000 ל"נ והנאשם 2 איים כי אם לא ישלם את הכסף למחרת אין טעם שיתקשר אליו יותר. בגין זאת יוכסה לנאים עבירה של סחיטה באיים לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין.

הפרט השלישי عشر מתייחס לנאים 6, 2,5, 6 עניינים של נאים 6, 5 הסתיים בנפרד והאישום שנשאר נגד נאשם 2 התייחס לשיקים שלא נפרעו על ידי קבלנים וכתוצאה מהחזרת שיקים פנו אוחדי השיקים לנאים 5 שיסיע להם לגבות את החוב.

נאשם 5 קשור קשר עם נאים 2 לטעות את בעלי השיקים אולם כל המעשים שנעשו בעניין הסחיטה בוצעו על ידי נאים 5 ו-6. הנאים 2 מואשם בעבירות של סחיטה באיים לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין וקשיית קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499 (א) (1) לחוק העונשין.

הפרט הארבעה עשר מתייחס לנאים 1 על כך שביום 17.7.16 החזק בדירתו בתל אביב מחשב אישי שנגנבת שנה וחצי קודם מroman גורנשטיין מרכבו. הנאים מואשם בעבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

הפרט החמישה עשר מתייחס לחקרתו של הנאים 1 במשטרת כאשר במהלך החקירה הוא ביקש לצאת מהחדר כדי לעמוד 8

לעשן ולאכול ולאחר שהחוקרים סירבו אמר הנאשם לחוקר "שאלותם ישלם לך לאש騰 וילידים אין אתה מתנהג אני אתפְּלֵל על זה, כל התרומות שאני תורם לאברכים אני אתן להם להתפְּלֵל עלייך שאלותם ישלם לך וילידים שלך ולאישה שלך רשות מרושע".

בגין זאת מיחסות לנאים שתו עבירות של איוםים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

הפרט השישה עשר מתייחס לעבירות מס בגין התחמקות מתשלום מיסים על הכנסות כאשר הנאשם נאים 1 נתן הלואאות בין השנים 2012-2008 בסך 418,000 ₪ והיקף הריבית עמד על 78,490 ₪ ולאחר מכן הטרף הנאשם נאים 2 ובשנתיים 2013-2016 היקף ההלוואות עמד על 2,546,149 ₪ והrikbit עמדה על סך 876,875 ₪. הנאים מואשמים באיגשת דוחות למס הכנסתה, או ניהול פנקסי חשבונות ומואשמים בעבירות של מירמה עורמה ותחבולה בכונה להתחמק ממס - שמונה עבירות לנאים 1 ו-4 עבירות לנאים 2 לפי סעיף 220 (5) לפקודת מס הכנסת, ועיסוק בזמן שירות מطبع ללא רישום במרשם (ריבוי מקדים) לפי סעיף 11 י"ב (א) (1) לחוק איסור הלבנת הון.

הפרט השבעה עשר מתייחס לשלוות הנאים כאשר ביום 6.10.14 פתח הנאשם נאים 3 חשבון בبنק הדואר על שמו והצהיר כי אין נהנים נוספים בחשבונו. ביולי 2015 פנה הנאשם נאים 1 לנאים 3 על דעתו של הנאשם נאים 2 וסיכם שהחשבון ישמש עבור הנאשם נאים 1 לקבלת כספים עבור העסק שיופקדו עבורו ועבור הנאשם נאים 2 בחשבונו על ידי לוים או מטעם.

לאור זאת הופקדו 25 הפקדות נפרדות בסך 55,116 ₪, ובגין זאת מואשמים הנאים בעבירה של הלבנת הון אסורה לפי סעיף 3(ב) בנסיבות סעיף 7 לחוק איסור הלבנת הון.

הפרט השמונה עשר מתייחס לנאים 1 ו- 2 עבירה של הלבנת הון, כאשר הטענה היא שנאים 1 הנחה את דוד יחזקאל שעבד אצל הנאים הגיעו לצ'ג' פאי שילת, ולפתח על שמו כרטסת מקבל שירות ובהנחיית הנאים ביצע דוד ניכון של המחראות רבות על שמות של אנשים שונים בסכום המცטבר ל- 1,021,542 ₪. הנאים 1 ו- 2 מואשמים בעבירה של הלבנת הון אסורה לפי סעיף 3(ב) בנסיבות סעיף 7 לחוק איסור הלבנת הון תש"ס-2000.

אדון בפרטיו האישום על פי סדרם, כפי שמופיע בכתב האישום:

פרט אישום ראשון - הלוואה למשה אלקים

משה אלקים הוכרז עד עין מיד בתחילת עדותו לאחר שסרב לספר על היכרותו עם הנאשם נאים 1. לאור זאת הוגש הודיעתו במשטרת ת/221 - 223. אלקים סיפר בהודיעתו כי נקלע לחובות כספיים, פנה אל הנאשם נאים 1 בבקשת לקבלת הלוואה. תחילת לקוחות לוים נאים 4 בשילוחתו של הנאשם נאים 1 ואיים עליו. בתשלום ההחזרים לנאים 1, הגיע אליו נאים 4 בשילוחתו של הנאשם נאים 1 ואיים עליו.

נאום 4 הודה במיחס לו והורשע בנפרד.

אלק"ם מספר בהודעתו כי התחילה איום מצדו של הנאשם 1 וכן של הנאשם 4 "אני אשבור לך את הגוף", "הכסף יLOUR לבית חולים". הנאשם 4 הגיע לבתו של אלק"ם ואימ"ע עליו בטונים גבוהים. לאור האיום מצדם של הנאשם 1 - 4, וכן עקב לחצים מצד נשים אחרים, נמלט אלק"ם לאשדוד, שם הועסק על ידי רפואי לוי שניכה משכורתו והעביר חלק ממנו לנางן 1 על חשבון חובו של אלק"ם.

אלק"ם נטל מה הנאשם 1 הלואה נוספת בסכום של 10,000 ₪, לאחר חמישה תשלוםיהם התקשה להחזיר תשלוםיהם נוספים, ולטענתו, הנאשם חיב אותו בחוב נוסף של 20,000 ₪ ששייר לאדם אחר. כאשר הפסיק אלק"ם את התשלומים, התקשר אליו הנאשם 1 ואימ"ע עליו כי ישbor את רגלו, כי יLOUR לבית חולים, כי יזין את אמו. הנאשם דרש מאלק"ם להיפגש, אולם האחרון נמנע מכך עקב חששו.

בעקבות האיום, התalon אלק"ם במשטרה, אז התקשר אליו הנאשם 1 ואמר לו "אני מבין שאתה לא רוצה לשלם את החוב, אם אתה הולך למשטרה, תהיה בריא, הר והר לא נפגים, אדם ואדם נפגים".

בהודעתו הסביר אלק"ם את חששו מה הנאשם, כאשר נהג להיכנס לבתו מהדלת האחורייה, נמנע מلتישיל ברחוב, נהג להסתובב עם גז פלפל והבן שלו אף שאלו מודיעו כל פעם שהוא יצא מהבית הוא מסתכל בעינית הדלת.

העד רפואי לוי אישר כי סיכם עם הנאשם 1 על הסדר להחזיר חובו של אלק"ם לנางן. הוא העיד אומנם על אופיו הרע של אלק"ם, אולם לעניינו העובדה שאישר כי תיאם הסדר חוב להסדרת החוב של אלק"ם לנางן 1, תומכת בעדותו של אלק"ם בעניין זה.

כמו כן העיד אבי עמר, שהוכרז כעד עין, אישר במשטרה את דבר נטילת הלואה בסך 5,000 ₪ מנางן 1 יחד עם אלק"ם, וגם עדות זו תומכת בගירסת אלק"ם.

תגובת הנאשם 1 בהודעתו במשטרה בקשר לאלק"ם הייתה שמדובר בחבר שלו שהלווה לו כסף, אולם לא בריבית. לעומת זאת, בבית המשפט, אישר הנאשם כי הלואה לאלק"ם בריבית. הנאשם הכחיש כי איים על אלק"ם ורק שלח את הנאשם 4 לקבל את הכספי המגיע לו מאלק"ם.

ברור שאלק"ם ניסה בעדותו בבית המשפט להתחמק מכל אירוע מפליל עם הנאשם, ואין לי כל סיבה שלא קיבל את האמור בהודעתו במשטרה, בדבריאמת. מהירועים, לרבות הופעתו של הנאשם 4 בבתו של אלק"ם, בשליחותו של הנאשם 1, עולה בבירור, כי הנאשם איים על אלק"ם והטייל עליו אימה, עד שנאלץ לבסוף מבתו, כדי להתחמק מאיומו של הנאשם. כמו כן, ברור ששיחתו של הנאשם עם אלק"ם, לאחר שהאחרון התalon במשטרה על האומים נגדו, נועדה לשבש את המשך החקירה. הכחשתו של הנאשם כי לא איים על אלק"ם נדחתת כבלתי מהימנה.

לא מצאתי בסתיוות שהועלו בסיכון ב"כ" הנאשם משום פגעה במהימנות הכללית שיש לחס לעדותו של המתalon, ולפיכך, הוכחו המעשים המียวחסים לנางן 1 בפרט האישום הראשון, ואני מרשים בעבורות שיוחסו לו בפרט זה, ככל שהדבר מתייחס להלוואות שמצובריםות ל- 20,000 ₪ קרן ותשלום ריבית בגין בסך 18,500 ₪.

פרט אישום שני - הלוואה לגיל אשלי

אישום זה מתייחס לנאים 1 - 3, אולם כבר בפתח העדות של אשלי כי לנאים 3 לא היה חלק בפרשת האיומים כלפיו, הצעירה התביעה כי היא מסכימה שנאים 3 יזכה מהעבירה שויוסה לו בפרט האישום השני, ולאחר זאת, אני מזכה את הנאים 3 מהעבירה של שחיטה באיומים שויוסה לו בפרט השני.

באשר לנאים 1 ו- 2: בטלפון הנידי של גיל אשלי נמצאה הודעה שנשלחה על ידי נאים 1 "יחтиיכת שרמוטה, אם אתה לא חוזר אליו היום בטלפון, אל תחזר בכלל, אני מבטיח לך שאתה תשלם את זה בבית החולים".

העד אשלי הבHIR כי לא הגיע למשטרה מיזמתו כדי להתלוון, אלא זמן, וכבר בתחילת עדותו בבית המשפט הבHIR כי אינו רוצה שעדותו תפגע למי שהלוואה לו כספים. העד סיפר כי נקלע לקשיים בהפעלת בית העסק שלו ונטל הלוואה בסך 20,000 ₪, ולאחר מכן כעבור 8 חודשים, נטל הלוואה נוספת של 20,000 ₪.

לאחר שהתקשה להחזיר את חובו, שלח לו הנאים 1 הודעה "אם אתה לא חוזר אליו היום, אני מבין שאתה עושה ממשין צחוק ואני לי מה לחכות שישתדר, תחזור אנחנו נסתדר". לאחר מכן שלח הנאים לאשלי הودעה נוספת נוספת "יחтиיכת שרמוטה, אם אתה לא חוזר למספר הזה אני אגיע לך ואtan לך לשלם בבית החולים ואחר כך אל תבכה ותשאל למה". אשלי הסביר כי חש אי נעימות מההודעות שקיבל, אולם בחקירתו במשטרה פרט יותר על חששו, כאשר הדגיש כי הוא מפחד להיפגש עם אנשים כאלה. בעקבות האיומים שקיבל, עבר אשלי להtagור בדירה אחרת, וכן סגר את מכשיר הטלפון שלו כדי שלא יאותר.

בחקירתו הנגדית, ניסו הסניגורים להסביר כי עזיבתו של אשלי את ביתו נבעה מחששו מניסיונות אחרים ולא מהנאים, אולם הוא הדגיש כי מלבד ההודעות המאיימות שלח נאים 1, לא היה עליו שום איום מכל גורם אחר.

צוין כי אשלי תושאל על ידי רס"מ אדווארד דורפמן (ת/38) ומסר כי ירד למחתרת כיוון שידע שהאנשים מהםלקח את הלוואה לא יהססו לפגוע באנשים. כמו כן שינה את מקום מגוריו וכך ממנו רק מעט. כמו כן לא ענה לטלפונים וחוש שיצמידו מטען לאופנו שלו. כאשר סיפר על כך נראה מבוהל והחל לבכות. הוא לא פנה למשטרה כי חש שהתגובה שלה תהיה איטית והמשטרה לא תוכל להגן עליו. הוא מסר כי חש מפגיעה פיזית מצד הנאים 1.

על סמך הראיות אני קובע, כי הנאים 1 אכן אינם על גיל אשלי בקשר להחזרת חובו, כתוצאה מהאינומים נאלץ אשלי לעזוב את ביתו ולהסתדר, ולפיכך, אני מרשיע את הנאים 1 בעבירה שויוסה לו בפרט האישום השני, כאשר מדובר בהלוואה בסך 40,000 ₪ (קרן) ותשלום ריבית עבורה בסך 4,000 ₪.

גם אם הנאים 2 הצטרף בשותף לעסקו של הנאים 1, ושניהם עסקו יחדיו במתן הלוואות, הרי ככל שהדבר מתייחס לפרט האישום השני, מהעדויות עולה כי הנאים 1 בלבד מעורב במתן הלוואה ובשליחת האיומים, חלקו של נאים 2 לא נזכר בפרשה זו, וגם אם הוא שותפו של נאים 1, לא ניתן ליחס לו אחריות לאיומים ולעבירה של שחיטה באיומים שנאים 1 הורשע בה, ועל כן מזכה את הנאים 2 מהעבירה שויוסה לו בפרט האישום השני. לאחר זאת, הנאים 1 בלבד מושיע בפרט האישום השני, והנאים 2 ו- 3 מזוכים ממנה.

פרט אישום שלישי - הלוואה לנאור שמעון

גם פרט אישום זה מייחס עבירה לשלוותה הנאשימים.

נאור שמעון לא הגיע מיזמתו לבית המשפט מאחר שפחד להheid, והוא צריך בהוצאת צו הבאה נגדו. אולם ברגע שהחל להheid, הוא תיאר את העובדות המתיחסות לפרט אישום זה, כאשר הוא לא הגיע ליזמתו למשטרה כדי להתלון. זימנו לחקירה נעשה בעקבות האזנות סתר שבוצעו לשיחותיהם של הנאשימים.

בשנת 2015 נטל נאור הלוואה בסך 10,000 ₪ בתנאי החזר של 1,300 ₪ בשבוע. לאחר מכן נטל הלוואה נוספת, אולם התקשה לעמוד בהחזרי הלוואה. נאשם 1 התקשר אליו ובקש להיפגש איתו, ונקבעה פגישה בספר מגה בגין-תקוה, שם עובד נאור. שלושת הנאשימים הגיעו למקום, יצאו מרכבים ונאור אמר להם לגשת לצד כיוון שנמצאות מצלמות אבטחה באזור. נאשם 1 האשים אותו כי ביצע עליון נוכחות, ונאשם 2 היה חמוש-מוח ומבטיחיו היו מאימיים. הנאשם 2 איים על נאור כי אם לא יביא את הכסף ישבור אותו, יודיעים איפוא הוא עובד, מת专访ים עליו כשהוא יוצא מהසופר. נאשם 2 אמר כי הוא יודע איפוא הילד של נאור גר והוא ימצא את נאור באמצעות הילד, ואיים "אם לא תביא את הכסף ישרמוּתָה, אזיין אוטך בתחום".

אותה עת הפנה נאשם 3 את תשומת לבם של הנאשימים 1 ו- 2, כי רכבו של נאור עומד במקומו.

נאשם 2 אמר לנאור כי "אתה רוצה שישברו לך את הרגליים ולא תוכל לעבוד ?". האירוע הסתיים בכך שנאור הסכים לשלם 1,000 ₪ בשבוע.

לאחר אירוע זה התרחש אירוע נוסף, כאשר נאשם 3 הגיע למקום העבודה באופן מפתיע, איים עליו שישבר לו את הפיקות של הרגליים, ונטל ממנו את הטלפון הנייד שלו. נאשם 3 הצטרף לניסיונו על נאור לחלוקת מצרכים ואמר לנאור כי נאשם 2 צריך להגיד כדי לדבר אותו. נאשם 2 הגיע כעבור רבע שעה רכב על אופניו, נכנס לרכבו של נאור, והשליך עליון בקבוק מים שהוא ברכב. כמו כן נטל נאשם 2 פטיש שהיה ברכב ואמר לנאור לישועו לכיוון ביתו. בדרך נתן אגרופים ברגלו של נאור. לאחר מכן אמר נאשם 2 לנאשם 3, שיקח את מפתחות ביתו של נאור ויסע אליו הביתה, כדי לוודא שהוא אכן מתגורר באותה כתובת. אותה עת נשא נאור עם נאשם 2.

נאור הדגיש כי היה מפוחד בעקבות התנהלותם של שלושת הנאשימים מחשש شيئاונה רע לבני משפחתו. בחקירותו הגדית הבהיר נאור כי אכן הוא חייב כסף לאנשים אחרים, אולם איש מהנושאים האחרים לא היכה אותו או איים עליו.

יצוין, כי נאשם 1 לא התייחס בחקירותו במשטרה לפרש נאור, והכחיש כי איים עליו. הוא גם הכחיש את הפגישה שתיאר נאור במקומות העבודהם עם הנאשימים. בבית המשפט שינה הנאשם 1 את עדותו, וטען כי נאור הזמין אותו למקום העבודה כדי לתאם את נושא החזרת החוב.

גם נאשם 2 לא התייחס בהודעותיו במשטרה לגרסת נאור, אולם בבית המשפט טען שנאשם 1 קיבל שיחת טלפון מנאור שהזמן אותו למקום העבודה, והדיבורים היו בטון רגיל. באשר לפגישה השנייה, הוא מאשר שהגיע למקום העבודה של נאור ונכנס לרכבו, ומרוב עצבים השליך עליון בקבוק מים שהוא ברכב. לטענתו, נטל את הפטיש שהיה ברכב מחשש

שנאור ישתמש בו נגדו. באשר לנטיילת מפתחות לבתו של נאור, הוא אישר שלקח את המפתחות והניחו בארון החשמל בבתו של נאור, לאחר מכן אשם שנאור אכן מתגורר במקום.

נאשם 3 אישר בחקירותו במשטרה כי הגיע למקום עבודתו של נאור, לבקשתו של נאשם 2, אולם לא היו قول איומים. צוין, כי נאשם 3 לא הודה במשטרה כי הוא חשוד בעבירה סחיטה, אולם, מיזמתו אמר, כי לא איים ולא סחט אף אחד.

ניתוח הראיות והעדויות מעלה בבירור, כי נאור אומם על ידי שלושת הנאים בмагמה להביא לתשלום ההלוואה שקיבל. עדותו של נאור מהימנה ועולה ממנה באופן ברור כי שלושת הנאים איימו עליו במשותף, נאשם 2 תקף אותו ולאחר מכן נלקח מפתח דירתו כדי לוודא מה כתובתו המדוקיקת. עדויות שלושת הנאים המרחיקות אותם מעבירות האיומים, נדחות כבלתי מהימנות. על סמך עדותה מהימנה של נאור, כאשד בראור שהמפגשים המתוארים על ידו אכן היו, וכאשר אין כל הסבר אחר לנטיילת המפתחות של דירתו, ניתן לקבוע בבירור כי שלושת הנאים קשרו קשר לאיים ולסחוט את נאור.

kräati בעין את סיכומו של בא כוחם של הנאים 2,3, ולא מצאתי כי עדותו של נאור עורערה למרות הקשיים שהعلاה הסניגור בטיעוני. אני קובע כי ניתן לסמוך על עדותו של נאור כעדות אמת הרואה לאמן, וכי ניתן לבסס עליה ממצאים מרשיינים.

העובדת שהנאים 2,3 נטלו את מפתחות ביתו של נאור כדי לוודא שאכן הוא מתגורר באותה הכתובת, מלבדת כמאה עדים על נכונות גירסתו של נאור. אין כל הסבר הגיוני אחר לנטיילת המפתחות, זולת רצונם של הנאים לוודא את נכונות הכתובת, כדי שיוכלו לאיים על נאור.

נטילת המפתחות תומכת בගירסתו הכללית של נאור כי אומם על ידי הנאים, נאלץ לגנות להם את כתובות מגורי ולמסור את המפתח כדי שהמשלימים יוכל לאמת זאת, ושוללת את גירסתם של הנאים בדבר נסעה תמים ושלווה וכי לא היו כל איומים.

לאור זאת, אני מרשים את שלושת הנאים בעבירות שיווסו להם בפרט האישום השלישי, כאשר מדובר בהלואות המctrפות ל- 20,000 ש"ח (קרן), ותשלום ריבית עבורה בסך 4,300 ₪.

פרט אישום רביעי - אורן לוי

ביום 28.8.14 לאחר חצوت התקשרה גיסתו של אורן לוי, עדי חברה למועד 100 של המשטרה ודוחה על זריקת רימון עשן בתוך הבית. לאחר מכן בוצעו שתי שיחות נוספות למועד ודווח כי נחרק רימון לגינה ואין נפגעים.

בשיחת הראשונה למועד מדווחת עדי חברה על זריקת הרימון ומסרה את הכתובת. בשיחה שנייה מדווחת אחותה של עדי, נעמי על זריקת רימון ליד הבית וכי יש לה ילדים קטנים והעבירה את שפورפרת הטלפון לאמא. בשיחה שלישית

מתקשרת אלינור לוי למשטרה, מבקשת להזעיק נידת במהירות ואומרת שהיא יודעת מי זرك את הרימון. אלינור אומרת כי מי שזרק את הרימון הוא "לירן חרבש" כמו כן היא טוענת כי יש ברשותה הקלותות שאיים עליה בשבוע שעבר. הרימון מזיק בעת שהנשים שהוא בבית עם ילדים קטנים, והזכר שמו של לירן חרבש כמשליך הרימון מאוחר בשבוע שעבר קודם לכך הוא השמייע איוםים.

השוטרת בת אל דמרי שהיא בצוות החקירה פנחה לקצין המודיעין פקד אשר חגי לוודה האם הינו "לירן חרבש" מוכרכ ופקד חגי השיב כי מדובר בנאשם 1. פקד חגי עצמו העיד כי זהו כינוי של הנאשם 1, כפי שמכר לו מעבודתו במשטרה.

רב סמל ליואר קידם הגיע לחצר הבית מספרDKות לאחר השלכת הרימון ופגש במקום את עדי חברה ואת אלינור לוי. עדי חברה מסרה לו כי ישבה בבית לטפל בביתה ושמעה בום חזק, כשפתחה את הדלת ראתה עשן ולאחר מכן שהתפזר ראותה רימון בחצר הבית והזעיקה את המשטרה.

בדוח הפעולה של רב סמל קידם מצוין כי עדי חברה מסרה לו שהיא חושדת בלירן יחזקאל שגר ברמת גן אולם אין לה כלום אליו ומציין כי שבועיים לפני כן הגיע לירן אליה הבית ואיים שם אורך לא יחזיר את הכסף, הוא ישרוף אותו בתוך הבית וירצח את המשפחה.

אלינור לוי, אשתו של אורך ואחותה של עדי מוסרת כי בטלפון יש לה הקלטה של לירן שמדובר עם אורך ובה הוא אומר "יה בזונה תביא את הכסף" אולם לא השמעו איוםים.

חבלן משטרת רס"ב קרוואני שאל הגע לזרה ומצא גוש של רימון הלם סינור בחצר הבית (ת/132). קצין החבלה פקד ערן סלומון מוסר בת/137 כי בכוחו של רימון סינור להזיק לאדם בעת התפוצצותו.

עדי חברה סירבה לשתף פעולה עם המשטרה כאשר ניסו לגבות את עדותה על האירוע וגם אורך לוי סירב למסור גירסה.

אבייהם של עדי חברה ואלינור לוי זומן לחקירה בימי"ר רק בשנת 2016 לאחר ששמו לא עלה בחקירה בשנת 2014. דוד חברה אינו משתף פעולה עם התחביעה כאשר הוא מכחיש שיודיע מי שני הבחורים שהגיעו לבתו כיוון שאינו זוכר דבר. הוא הוכרח עד עזין לאחר שהכחיש כי אמר את הדברים שהוקלטו בת/183 ובהקלטה זו מציין כי הגיע בחור לבתו ושאל איפה אורך כי הוא רוצה "לזין אותו" ודוד השיב כי אורך אינו נמצא ולאחר עזיבת אותו בחור שהגיע לבתו, השכנים אמרו לו כי עשה טעות וכעבור מספר ימים הושליך הרימון.

דוד מסר בהקלטה כי הוא חשב שמו של הבוחר הוא רונן שמתגורר במגדל יוו בתל אביב והוא נמוך עם שיער קצר. אותו בחור הגיע עם אדם גבוה. הוא ציין כי אינו יכול לזהות את אותו אדם (ראה דוח הפעולה ת/32 שערך פקד רוברט ברטහולץ).

بعدותה בבית המשפט אישרה אלינור לוי כי בעלה אורן נטל הלואאה מהנאשם 1 אולם טענה כי אינה יודעת אם הרימון הושלך מטעמו כיוון שלא ניתן להוכיח זאת. כמו כן אמרה כי לעיתים היא פולת מילים מבלי להתכוון וכי אמרה במשפטה את הדברים מתוך פחד ועצבים בעלי להתכוון אליהם. לעומת זאת במהלך התשאול שנעשה בסתר על ידי השופרת בת אל דMRI מיד לאחר השאלת הרימון, אמרה כי אינה רוצה לדבר, כי מדובר ברימון הلم שנועד לאזהרה אולם לא כדי להרוג או לפגוע, אמרה כי ככל יודעים על החוב של אורן אולם הוא נמלט ולא מצויים אותו ולשאלת החוקרת מדוע אינה מוכנה להגיש תלונה אמרה "כי תהיה לנו בעיה, אני מפחדת מהבן אדם הזה...אני מפחדת שיקרה שהוא לי ולאבא שלי... הם יודעים שאורן גר אצל חמו בא לשם أيام עליהם" אני אשוף אותך" אמר לאבא שלו ונפתח לכם את הראש. אורן אמר שהם לא יכולים על מה שנעשה להם באלוותם כיוון שיש להם ילדים ואلينור אמרה "בגלל זה אנחנו נשלים לו, אין בעיה הבעה שהוא רוצה את זה מזמן ואם לא נביא לו הוא יכול לעשות עוד משהו" הוא בא לאמא שלו אמר אני אשוף אתכם פה בבית...הוא צה גמד רזה עם קרכחת. השופטים ביקשו את פרטיו של שותפו של הנאשם 1 להלוואה, דניאל גאון ואلينור אמרה "אבל הוא לא יודע עליהם".

אורן לוי ניסה להרחיק את הנאשם מכל קשר לאיורים אולם אישר שקיבל הלואאה בסך 30,000-20 ₪ מנאשם 1 ושותפו דניאל גאון. ההלוואה לא חוזרה ובאותה תקופה הוא התגורר עם משפחתו אצל חמו דוד חבה. הוא אישר כי אינו מסוכסך עם אנשים אחרים וכי חמו סיפר לו כי נאשם 1 הגיע לבתו עם אנשים נוספים ואיים. לטענתו המשפטה הפעילה עליו לחץ לומרשמי שאחראי לזריקת הרימון הוא הנאשם.

בבית המשפט טען אורן כי לאחר זריקת הרימון בבית חמו, אמו שילמה לחמשה נושים שונים את החוב בمزומנים.

ביום 3.9.14 תושלו אורן לוי ואשתו אלינור על ידי השופרת בת אל MRI והוא ביקש למנוע מהם את אי הנעימות של הגשת התלונה כיוון שגם הוא יעצור הוא ישחרר מחר, התקיק יפול תמניעי מאיינו את האי נעימות. העבודה שלכם זהה מחר הוא ישחרר". לאחר מכן סיפר אורן כי אכן סגר אותה את העניינים וכשנשאל אם הוא סבור שהזריקת הרימון הייתה בغال החוב שלו אמר לשופרת "בגלל וויכוח על כספם הוא והשותף שלי".

אורן לוי סירב למסור במועד האירוע ב-2014 עדות מפורת אולם כשהחקירה חודשה על ידי ימ"ר תל אביב ב-2016 הוקלט "הוא גר בס.טי טאוור הוא גר במגדלים הוא פלצפן, הוא קלמן". ארבעה ימים לאחר השאלת הרימון שילם אורן את החוב לנאשם 1 באמצעות שיקום שנמסר לו עורך דין. הוא מסר שלושה שיקום של 10,000 ₪ כל אחד, שיק אחד נפרע אולם לאחר שהנאשם דרש ממנו עוד 50,000-70,000 ₪, הורה לבנק שלא לכבד את שני השיקומים הנוספים. כאשר נשאל אורן בתשאול אם קיימת אפשרות שונים אחרים השליכו את הרימון, השיב "הם לא עבריין".

לאור עדותו של אורן לוי בבית המשפט נגבהה עדותה של אמו ארבללה לוי אולם לאחר שמסרה את הودעתה היא ביקשה למסור הודעה נוספת, שונה במהותה לאחר שארן אמר לה שהיא מסבכת אותו אלא כן ביקשה למסור הודעה מתוקנת. בהודעה הראשונה מיום 18.5.17 אמרה שאינה יודעת על חובותיו של אורן לשוק האפור והוא עוזרת לו בחשבונות חשמל, בגין נסכים והחייבת כאלו סיעה לאורן להעביר תשלום בגין החזר חובותיו לאנשים אחרים. כאשר נשאלה לגבי היכרות עם נשים שאורן טען שילמה להם 30,000 ₪ במזומנים הכחישה כי היא מכירה אנשים אלה וכי העבירה להם כספים. לאחר שמסרה את ההודעה התקשרה ארבללה למשטרת ומסרה כי קיבלה ירושה ומסרה כספים לאורן

לצורך תשלום חובותיו.

לאחר שנסקרה ההודעה הראשונה נזף ארון באמו על כך שהיא מוציאה אותו שקרן שכן נתנה לו לדבריו 4,000-5,000 ל-35,000-30 ל. יצוין כי ארבללה לא טרחה להמציא מסמכי בנק המעידים על משicket הכספי בסכומים שהצטברו ל-30-35,000 ל. שעליהם העידה למרות שנייתן להמציא גם מסמכים כאלה, אם הם קיימים, בנקל.

אביו של ארון לו ארייל לו מUID על כך שארון ביקש ממנו כי יציל אותו והוא הלך כעבור שלושה חודשים לעו"ד כדי לתת שיקים ולסייע בנו. הפניה של ארון נעשתה רק לאחר שהרימון נזדקק לחצר הבית שלו חמו, והוא מסר שלושה שיקים לעורך הדין.

הנאשם מכחיש כל קשר להשלכת הרימון אולם אישר כי נתן את ההלוואה לארון ולאחר מכן נפסקו התשלומים של החזר ההלוואה. הוא מכחיש כי כינוי "ליין חרבש" וטען כי ההלוואה בסך 30,000 ל. ניתנה על ידו בלבד ולא היה לו שותף בשם דניאל גאון אלא ארון הכיר את הנאשם באמצעות דניאל גאון. יצוין כי דניאל גאון טען בבית המשפט כי אינו מכיר כלל את ארון לו למרות שבהודעתו במשטרת התקיחס לכך ואמר שאינו יודע אם ארון היה חייב כסף לנאשם 1.

לאחר עיון בחומר הראיות ובעדויות ניתן לקבוע כי הנאשם 1 יחד עם שותפו דניאל גאון הלוהו 30 אלף ל. לאון לו, ההלוואה לא הוחזרה ומהראיות עולה כי הנאשם הגיע לבית חמו של ארון כדי לשלם עליו תשלום את חובו. שבוע לפני זירות הרימון איים הנאשם על דוד חבה כי יפגע בארון, כעבור מספר ימים הושלך הרימון ובני המשפחה הבינו כי מדובר באיים מצד הנאשם 1 עקב אי החרת החוב. ארון פנה לאביו בבקשה שיעזר לו לשלם את הסכום ושלושה שיקים סך 30,000 ל. הועברו באמצעות העו"ד לנאשם 1. לאחר שהנאשם דר ש כספים נוספים ביטל ארון את שני השיקים הנוספים.

הראיות לגבי פרט אישום זה אין שירות אלא נסיבות בלבד והשאלה אם די בראיות אלה כדי לקבוע מצאים ברורים. לאחר ניתוח הראיות ושילובן זו בזו, המסקנה האחת העולה מהראיות כי שהנאשם הלוהו כספים לארון, ההלוואה לא הוחזרה, הנאשם הגיע לבית חמו של ארון ואיים כי אם ההלוואה לא תוחזר הוא יפגע בארון ובבני משפחתו, כעבור שבוע הושלך הרימון וכעבור מספר ימים נוספים נמצאה הדרכן לתשלום חובו של ארון לנאשם.

מהראיות עולה שהנאשם הוא הנושא היחיד שאיים על ארון בדרישה להחזיר ההלוואה. טענת ארון ואיומו כי היו נושאים אחרים שאמו של ארון ניתנה להם כסף מזמן, אינה מהימנה.

עדותה של ארבללה לו נדחתת כבלתי מהימנה, לאחר שבבבואה הראשונה הכחישה כי שילמה חוב כלשהו של ארון לנושים, וכי רק עזרה לו בתשלום חשבונות צהמאל ומים או עזרה בביגוד לנכדים. לא ניתן לקבל את גירושה בהודעה השנייה כailו נזכרה בירושה שקיבלה ונתנה לארון 30-35,000 ל. להחזרת חובותיו. גירושה זו אינה מהימנה ונמסרה רק לאור לחצוי של ארון על אמו, וזאת עקב חששו מהנאשם. העובדה שלא הומצאו מסמכי בנק המעידים על משicket הכספי בסכומים גבוהים כפי שהעידה ארבללה, תומכת אף היא בעובדה שהגירושה השנייה הומצאה לצורך המשפט

בלבד.

האפשרות שנשים אחרים הם שמעורבים בהשלכת הרימון, נשלلت לאחר ניתוח כל הראיות הנסיבתיות, כאשר ברור שככל בני המשפחה של אורן לו לרבות אורן עצמו חשש מנהנasm ומנסים להרחק אותו מהאירועים אולם בוגדים לעודם במשטרה, דבריהם שהקלטו בהקלטה סתר מלמדים על כך שהנאשם הוא האחראי להשלכת הרימון, וכתוצאה מהאיהם אכן בוצע התשלום. הנאשם הלווה לאורן 30,000 ₪ וסחט את אורן בכך ובאיומים כי להניעו לשלם את חובו.

לא מצאתי כי במחדרי החקירה שנטגלו כמפורט בסיכון ב"כ נאשם 1, היה כדי לפגוע בהגנת הנאשם, ואין במחדרים אלה כדי למנוע את הסקת המסקנות המתבקשות מהראיות שהובאו.

לאור זאת אני מרשים את הנאשם בעבירות שיווסו לו בפרט האישום הרביעי.

פרט אישום חמישי - עופר ארבייל

ביום 2.5.13 התקבלה במשטרה הודעה על השלכת בקבוק תבערה לעבר ביתו של עופר ארבייל מראשן לציון. למקום הגיע רס"מ אליהו אברהם וערק דוח ת/63. הוא ראה במקום בקבוק תבערה שהתנפץ על מדרגות ביתו של ארבייל ויצר פיח שחור על המדרגות. לירן יותם שגר בצדומן לבתו של ארבייל מסר לשוטר כי שמע אופנוש מוחץ לביתו עבר להtanפצות בקבוק התבערה. מדו"ח הצילומים ת/141 רואים את המיקום של השלכת הבקבוק בסמוך לדלת הכניסה לבית בקומת השניה.

ציין כי ארבייל לא פנה מיזמתו למשטרה הגעה אליו עקב זריקת בקבוק התבערה ב-2.5.13. בהודעה זו מסר ארבייל כי נסחט על ידי הנאשם 1. הוא לא הכחיש בהודעתו כי חיב כספים רבים לאנשים נוספים בלבד רק באדם אחד שיכל היה להשליך את בקבוק התבערה כאשר שבוע לפני כן דרש לקבל 5,000 ₪ ועופר לא יכול היה לשלם, והוא אמן הוא "אלירן" אשר התקשר אליו בטלפון ו אמר "תהיה ברייא אל תביא את ה-5000 ₪ אני מעביר לך זה לאנשים אחרים ואני אראה הם איפא אתה גרא". עופר מדגיש כי הוא איים עליו כיון שהוא מכיר אותו דרך חבר מסו��.

ארבייל קיבל הודעה טקסט מנאשם 1 ביום 25.3.13 בה נרשם "אל תענה אני אעשה את החג כמו מניאק אבל מבטיח לך שאתה תהיה בבית החולמים לפני שנגמר פסח". ארבייל מוסיף כי לאחר החג ביתו בת ה-10 פגשה אישה זרה מוחץ לבitem, זו שאלת האם היא ביתו של ארבייל, והבט סיפורה על כך לעופר שירד למיטה, שם פגש בנאשם 1 יחד עם עוד אדם. הנאשם 1 תפס אותו בחולצתו וארבייל ביקש כי יעלו לביתו כיון שלוידיו נמצאים לבדם. במרפסת הבית אמר הנאשם 1 לארבייל "אני באתי לך לדבר אלא לקחת אותך לפרדס ולהרים עליך ידים". ארבייל ביקש אורכה בתשלום והנאשם 1 הסכים. כאשר נשאל ארבייל אם הוא חושד בנשים אחרים שיכולים היו לזרוק את בקבוק התבערה אמר כי הגיע תלונה על דודו מישל בן יאיר.

לאחר מסירת ההודעה שנגבתה בשלוש לפנות בוקר זמן ארבייל למשטרה למסירת הودעה מסודרת, שם מסר דברים דומים להודעתו הקודמת. הוא סיפר כי בשנת 2011 החל לבנות את ביתו בראשון לציון, לווה כספים בשוק השחור וחיב 100 מיליון ₪ לאנשים שונים. עם רובם הגיעו להסדר תשלוםומיים. בהתייחס להלוואה שקיבל מנאשם 1 ציון כי לווה 100,000 ₪ אותן היה צריך להחזיר בתשלומיים חדשים של 10,000 ₪ לחודש במשך שנים. כאשר לא הצליח לעמוד בתשלומיים החל הנאשם לאיים עליי "מנאך בןazon אני אבוא ואשים אותו בגג' ואכenis לך מכות" "אני אקח אותך לפרסס להכניס לך מכות אתה תהיה בבית החולים לפני שנגמר פסח".

במהרש סיפר ארבייל על הפגישה של בתו עם אותה בחורה מחוץ לבית, וכאשר ירד פגש בנאשם וביבhor נוסף. הוא דרש 15,000 ש"ח, ארבייל אמר שיוכל לארגן רק 5,000 ₪ ואז אמר הנאשם "אני אפתח לך את התחת". כאשר לא עמד בהמשך התשלומיים אמר הנאשם שה חובב עברו למשהו אחר והוא יראה להם איפה הוא גור.

ארבייל נשאל בהודעה מודיעו הוא חושד דזוקא בנאשם מכל האנשים האחרים שחייב להם כספים, ואמר שהנאשם הוא היחיד שעשה לו בעיות, עם האחרים הוא מסתדר ואף אחד פרט לנאשם לא פנה אליו.

לאחר גביהת ההודעה מרביביל, ערך פקד דוד בנו את המזכיר ת/181, שם ציון כי הציע לארבייל לעשות שימוש טלפון לנאשם אולם ארבייל סירב כיון שהוא מוקדם מדי וייתכן שהוא בורר לגבי החוב.

ביום 14.5.13 נזرك רימון הלם לעבר ביתו של ארבייל והוא סיפר לשוטרים שבאו לבתו כי עלה לבתו מארחות החג וראה על המדרגות העליונות רימון הלם, סיפר כי יש לו חובות בשוק האפור אולם חושד בנאשם והשוטרים מצאו במקום את נצרת הרימון ואת המנכוף שלו דבר שמעיד על כך שהרימון לא התפוץץ.

הוגשה חוות דעת ת/144 לפיה מדובר ברימון יד מסוג 30 הלם המוציא בתעשייה הצבאית ובכוחו להזיק לאדם בעת הפעלתו.

כאמור לשוטרים שהגיעו לבתו מסר ארבייל כי הוא חושד בנאשם אליו הוא מסוכסח עקב חוב בסך 100,000 ש"ח ולאחר מכן מסר גירסה בהודעה שנמסרה בתחנת המשטרה. הוא ציון כי שבוע וחצי קודם למציאת הרימון על מדרגות ביתו הושלך על הבית בקבוק תבערה שגרם לדיליקה במדרגות, והוא חושד שהנאשם הוא זה שהשאיר את הרימון בפתח הבית זאת בהמשך לאוימים באלימות מצד הנאשם.

ביום 20.5.13 הועברה החקירה בנושא השלכת בקבוק התבערה והרימון לבתו של ארבייל ממשטרת ראשון לציון לימי"ר תל אביב. פקד ליאור חבקוק הגיע לבתו ורשם כי ארבייל מפחד מנקמתו של נאשם 1 אם ישתף פעולה עם המשטרה, וכי ינסה לפטור את הביעיה באמצעות מתווים. ארבייל ואשתו הביעו חשש מהנאשם.

ב-27.6.2013 נשraf הרכב של שכנו של ארבייל, איתמר בן שמעון וזה סיפר למשטרה על האירועים שהתרחשו בבית של ארבייל. ארבייל מצידו טען שאין קשר בין שריפת רכבו של השכן, אליו.

לאחר השלכת בקבוק התבURAה, זריקת ר ימונ ההלם שלא התפוצץ, נזק בקבוק תבערה נוסף לעבר הכנסה לחנייה בביתו של ארבייל. ארבייל לא היה עד להשלכת הבקבוק אלא בנו קרא לו לרדת למיטה כי שרפו את הקטנווע של סבא. ארבייל ייר ד וראה שהקורי בסמור לחנית הקטנווע היה מפוח ובקום היו שברי זוכיות. במצלמות האבטחה נראת הקטנווע שחור שעליו רוכב, הרוכב עצר ירד מהקטנווע וביד שמאל החזיק בקבוק תבערה וביד ימין השליך אותו למקום חנית הקטנווע.

בימ' 1.8.16 צולם הקטנווע עם הנזק שנגרם (ת/74).

ארבייל ניסה לישב את הסכטור עם הנאשם באמצעות אילן ועKENIN שישב אותה עת בכלא ואשר הכיר לו את הנאשם. ארבייל ביקש מאשתו של אילן שיצור קשר עם הנאשם ואילן מסר לה שתגיד לארבייל שהיא רגוע וכי לאחר שיחרורו יסגור את הפינה.

לאחר שנזרק בקבוק התבURAה השלישי, כאשר אילן היה בכלא פנה ארבייל לאשתו של אילן, ולרי, ואמר לה בבכי שהוא יודע כי הנאשם הוא שהשליך את בקבוק התבURAה, ושתדבר עמו אילן על מנת שזה ישוחח עם הנאשם.

ארבייל נשאל על אפשרות כי נשים אחרים אחראים להשלכת חומר הנפץ התבURAה לעבר ביתו אולם הוא צין כי הוא מסוכסך רק עם הנאשם. היה אדם בשם אושר מהתחנה המרכזית שפנה לאשתו של ארבייל אולם הוא הסתדר איתנו.

ארבייל צין כי פנה לחזון חן על מנת שיבדר עמו הנאשם לאחר זריקת בקבוק התבURAה הראשון, כי אין אפשרות להחזיר את החוב אולם חזן לא הצליח במשימה. חזן זומן למתן עדות והכחיש כי שוחח עם הנאשם 1 בטלפון. לאור זאת הוכרז כעד עזין.

בתשאול שנערך לחזון במשטרה, צין חזן כי עופר פנה אליו שיבקש מה הנאשם דחיה בתשלום, הוא ניסה לדבר עם הנאשם אולם הנאשם לא הגיע לפגישה. בנגדו להכחשתו בעדותו בבית המשפט כי לא דבר עם הנאשם בטלפון, צין חזן בתשאול כי לא ידע על סכום החוב של עופר לנאם, אולם הרים טלפון לנאם על כך שלא הגיע לפגישה.

אילן ועKENIN זומן למתן עדות אותם סירב להתיצב והובא בצו הבהא. הוא הוכרז כעד עזין לאחר שהכחיש את הדברים שמסר בחקירותו במשטרה, שהוקלטה.

ועKENIN היה מעורב בהסדר החוב של ארבייל לנאם, זאת לאחר שהאמליך הושליך לבתו של ארבייל.

ארבייל העיד כי העביר לולרי, אשטו של ועKENIN כספים לצורכי העברתם לנאם, ועKENIN מאשר כי יתכן שמספר פעמים נתן כספים לנאם תוך שהוא מצין שם עופר נתן לו כספים, זה כמו שנתן לנאם.

הוא מאשר שקיבל כספים מארבילי וכי העביר אותם לנאים.

הוא אינו סותר את הרישומים שערך ארבילי כי הכספי שהועברו באמצעותו מגיעים ל-55,000 ₪ אף אם הסכם לא הועבר בתשלום אחד.

ולרי ועקבנין הוכזהה אף היא כעדת עיינית לאחר שאמרה כי אינה מכירה כלל את עופר ארבילי, "יתכן שמדובר בחש渺אי שביצע עבודות בביתה. היא אמרה שאינה קשורה כלל בנושא חובתו של עופר ואין לה מה לומר חוץ להגיד שעופר הוא בן זונה. יחד עם זאת, לא הכחישה כי עופר פנה אליה על מנת שתבקש מאלין שיתקשר אליו". היא הכחישה כי עופר בכה בפניה על מוצבו לאחר שהושלכו לבתו חומרי הנפץ.

הנאשם מכחיש כי מעורב בזריקת בקבוקי התבערה והרימן אולם מאשר כי הגיע לבתו של ארבילי. יחד עם זאת, הדגיש כי הגיע בלבד ולא עם אדם נוסף. הוא לא מכחיש כי יתכן שאילן ועקבנין העבירו לו כספים על חשבון הלוואה של עופר.

ההגנה ניסתה להראות כי לעופר ארבילי יש נשים רבים שיש להם אינטראקצייתם עליון כדי שיחזיר את חובו. כך מישל בן דוד שנגדו הגיש ארבילי תלונה במשטרת הינו מועמד פוטנציאלי, לטענת ההגנה להשלתת הרימן. אולם יודגש כי ארבילי חשד אך ורק בנאשם, ציין בחקירה כי הגיע תלונה נגד דודו ואינו קשור את השלתת בקבוקי התבערה אל הדוד.

בן יאיר שלח לאrbilly סרטון בו נראה גמל כשהוא נשחת. ההגנה רואה בכך איום שמתיישב עם השלתת בקבוק התבערה אולם ארבילי מסביר כי לווה 300,000 ₪ מבן יאיר, לא הצליח להחזיר את הכספי ואז נפתח נגדו תיק הוצאה לפועל כאשר בן יאיר איים עליו כי ימוטט אותו ויגרום לו להתאבד.

צוזה הוצאה לפועל הוצאה חצי שנה לפני השלתת בקבוק התבערה.

בן יאיר עצמו העיד מטעם ההגנה, הכחיש כי השתמש באמצעותו אלימות כלשהו כלפי ארבילי והתפלא שלוש שנים לאחר שליחת הסרטון לאrbilly, הוא מתлонן.

נושא פוטנציאלי נוסף שהעלתה ההגנה לאפשרות השלתת חומרי הנפץ הוא אישור מהתחנה המרכזית. אשתו של ארבילי מירית מצינית כי אושר זה דפק על דלת ביתה בלילה ודרש שעופר יתקשר אליו אולם לאחר מכן התנצל בפניה על כך שהליך אותה.

לאחר בחינת הראיות, ניתן לקבוע כי הנאשם 1 הגיע לבתו של ארבילי ואיים עליו, מספר ימים לפני השלתת בקבוק התבערה הראשון איים הנאשם כי יעביר את החוב לאדם אחר ויראה לו היכן ארבילי גר, לאחר השלתת שני בקבוקי התבערה ורימן הלם שלם ארבילי את החוב לנאים 1 ולא לאדם אחר.

הריאות הקשורות את הנאשם 1 להשלכת שני בקבוקי התבURAה שהתקלקחו, ורימון ההלם שלא התפוצץ הין נסיבותו, אולם צירוף הריאות כולן מראה כי מדובר בראיות בעוצמה חזקה וגבואה והקשר הדברים של האויומים מספר ימים לפני השלכת חומר הנטז ותשלום החוב לאחר מכון מצבע על כך שחשדו של ארబילו בנאשם כי הוא שגרם להשלכת שני בקבוקי התבURAה והרימון, אינם חשד בעלים אלא חשד מבוסס. אין בראיות הצבעה על כל נושא אחר שיכל להטיל ספק בנסיבות שהנאשם הוא זה שהוא לו אינטרס להשליך את חומר הנטז כדי לסתור את ארబילו. עובדה שאחרי השלכת בקבוק התבURAה השני שילם ארబילו את חובו לנאשם. הריאות מצביעות על כך שהנאשם, ולא אחר, אחראי להשלכת שני בקבוקי התבURAה ורימון ההלם.

לא מצאת לי מחדלי החקירה המפורטים בסיכון הסניגור פגעו בהגנת הנאשם או סתרו את הריאות שהובאו להוכחת האישום.

לאור זאת אני מרשים את הנאשם 1 בעבירות שיווכו לו בפרט האישום החמשי, זאת בגין הלואאה שנintel ארబילו מהנאשם בסך 100,000 ₪ ותשלום ריבית בסך 139,400 ₪.

פרט אישום שני - טמור מנשarov

מנשarov העיד בבית המשפט כי קיבל הלואאה חברותה מנאשם 1 בסך 6,000-5,000 ₪. אולם פרט לצעקות ושיחה לא נעימה לא היו בין הנאשם לבין הנאשם כל בעיות, למורת שהחזר סכום של 3,000 ₪. הוא הוכיח עדין והשיות שהתקיימו בין לנאשם 1, והוקלטו בהקלטה סתר, הוגשו כראיה לבית המשפט.

ביום 14.3.16 התקשר הנאשם 2 לטלפון של מנשarov והוא נשמע אמר: "**הוא כן עובד פה, אתה רואה ליין אמרתך לך שהוא עובד פה**". לאחר שיחה זו קיימת תכתבת מאותו מספר טלפון של הנאשם 2 כאשר נאשם 1 מציג עצמו לכירן ושותאל מדוע הוא לא חוזר אליו, מנשarov משיב שיחזור אליו לאחר מכן, כי הוא יצא מהבנק לתארגן ויתקשר לאחר מכן והנאשם 1 עונה: "**אם היום זה לא יהיה לי אל תטרח לחזור אליו, נדבר שנית**". בהמשך כותב נאשם 1: "**יא חתיכת שרוםלה, אם זה לא יהיה לי היום, אני אתך לך לשלם את זה לבית חולים ואל תטרח לחזור**". מנשarov עונה לו כי אביו נפטר ו עבר תקופה לא טובה והוא ינסה להחזיר את המגיע לו.

לאחר הכתבות זו הנאשם 1 משוחח עם יצחק סללים. בשיחה זו מבקש הנאשם כי סללים יצביע בפניו הין מתגורר מנשarov וסללים עונה לו שידבר אותו בעבר.

לאחר מכן מתקשר נאשם 1 למשarov ודורש את החזרת הכסף, מנשarov מוסר לו את כתובתו אולם מוסר מספר מוטעה של מספר הבית ואומר כי יכחנה לנאשם ליד הבית. הנאשם כותב לו: "**חכה לי בבית, למה את לא רוצה שאני אראה איפה אתה גר? או שאתה רוצה לחכות שאיציק יראה לי?**" מנשarov מבקש ארוכה עד לאחר 30 ימי האבל והנאשם 1 משיב: "**תזדיין מתחת מצדדי תקשיב, אם אין לי היום כסף אני בא לךין אותן מתחת נוון לך לשלם את זה לבית חולים יא חתיכת מזדיין מתחת בסדר?**" מנשarov מבקש מהנאשם להקשיב רגע והנאשם עונה: "**אם אין לי כסף היום תמחק את המספר הזה, אני אבוא ואדרור לך על הראש, אתן לך לשלם את זה לבית חולים,**

כמה אתה רוצה שאני אדבר איתך?".

לאחר מכן מתקשר הנאשם נאשם 1 אל סלлем ואומר לו: "עד שלא יקבל ממני כמה כפות נראה לי לא נראה ממנו כסף. אז מה אתה רוצה שאעשה איתו?"

הוא מסביר לסללים שקיים את מנשروب והזהיר אותו כי אם לא ישלם הוא ישלם בבית חולים. סלLEM מшиб לו שמהר בערב יילך עם הנאשם לבתו של מנש Robbins אם החוב לא ישולם.

בהודעה מאוחרת יותר שולח מנש Robbins הודעה לנאשם ובה הוא מבקש להמתין עד אחרי ה- 30 של אביו ואז ידבר על כל ה- 10,000 ₪, כדי לסיים את החוב.

יצחק סללים מעיד בבית המשפט כי לא ידע על ההלוואה שמנש Robbins נטל מנאשם 1, והואऋ צעדי עיון שכן מהקלטה השיחות וההודעות עם נאשם 1, ברור שסללים ידע על חובו של מנש Robbins לנאשם, ונאשם מבקש מסללים להציבו בפניו על מקום מגוריו של מנש Robbins.

למרות שמנש Robbins ניסה בעדותו להמעיט מחלוקתו של נאשם 1, להסתיר את האイומים, ולטעון כי ההלוואה הייתה בסכום נמוך יותר, מההודעות וההקלטות עולה בבירור כי הנאשם 1 הלווה למנש Robbins סכום של 10,000 ₪, הנאשם מאימם במילימ Chrifot וגסות על מנש Robbins להחזיר את החוב, אף פונה לסללים כדי לאייר את כתובתו.

ברור שסללים חש מנאשם שכן מסר לו מספר בית מوطעה כדי שהנאשם לא יגיע אליו, ואף ביקש להיפגש עם הנאשם מחוץ לבית ולא בבית. ברור איפוא, כי הנאשם 1 איים על מנש Robbins בקשר לחוב שלו ממנה בסך 10,000 ₪ ברייבית של 7%.

לאור זאת אני מרושע את הנאשם 1 בעבירה שמיוחסת לו בפרט האישום השישי.

להבדיל מיישומים אחרים שבהם לא ניתן להוכיח כי הנאשם 2 קשור לעבירותו של הנאשם 1 בעניין סחיטה בכך או באירועים, הרי בהתייחס לפרט האישום השישי עולה מעורבותו ושותפותו של הנאשם 2 לאירועים.

מהראיות עולה כי האיומים נשלו מהטלפון של הנאשם 2 כאשר מהשicha שהוקלטה בעת שהנאשם 2 מנסה להשיג את מנש Robbins, ברור שנאים 2 משוחח עם נאשם 1 ואומר לו כי הוא עובד כאן, ומידי לאחר מכן נשלחות ההודעות המאיימות מאותו טלפון על ידי נאשם 1 למנש Robbins. מעובדות אלה עולה שהנאשם 2 לקח חלק פעיל והוא שותף לאירועינו של הנאשם 1 על מנש Robbins להחזרת החוב ועל כן אני מרושע גם את הנאשם 2 בעבירה שיוחסה לו בפרט האישום השישי.

פרט אישום שבעי - אורן מוגרבוי

עמוד 22

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

מדובר בהלוואה בסך 5,000 ₪ שנintel אורך מוגרבי מנאשם 1 ולא החיזיר את החוב. הנאשימים 1 ו- 4 הגיעו לביתו של מוגרבי, נאשם 4 תקף אותו באגרוף בפניו ונאשם 1 צעק עליו. לאחר מכן נפגש מוגרבי עם נאשם 1.

כשנה לאחר תקיפתו על ידי נאשימים 1 ו- 4, שהה מוגרבי עם ילדיו בקיוסק בחולון וראה את נאשם 1 עם אדם נוסף ברכב. כאשר הבחן בו, נהג הנאשם לאחזר לכיוון מוגרבי, מוגרבי ביקש שהנאשם לא יפגע בו בנסיבות ילדיו ונאשם 1 חיבק אותו סיבב צווארו ואימס עלייו כי הוא יכול להרוג אותו ולכך שיפסיק לברוח וישלם את חובו. בגין זאת ייחסו לנאשם 1 ו- 4 עבירות של סחיטה בכח וקשרית קשור לביצוע פשע, נאשם 1 הושם גם בעבירה של סחיטה באיזומים. במהלך המשפט הודה הנאשם 1 בעובדות פרט אישום זה כאשר סכום הריבית הינו 13,000 ₪, ולאחר הודהתו אני מרשים את הנאשם 1 בעבירות שיחסו לו בפרט האישום השביעי.

פרט אישום שמני - שלומי טובול

בעודתו בבית המשפט טען טובול כי עסק בפרויקט תמ"א 38 ורכש מוצר בניין מחנות, וכי ששלם את הקניה היה הנאשם 1 אולם הנאשם קיבל סכום חסר של 3,000 ₪ ונוצר ויכוח שנפטר לאחר מכן.

טובול הוכרז כעד עין לאור שיחות סתר והאזנות שהוקלטו בהازנות סתר. ביום 16.3.16 מדברים טובול והנאשם 1 בטלפון, טובול מסביר כי שיק שהפקיד עבור הנאשם לא כובד עקב סיבה טכנית והנאשם עונה לו: "בסדר שלומי יש לך את הפלפון שלי אני איפה שאני אבוא לראות אותך אני שם לך את הרראש בתחת يا חתיכת זונה בן שבע אלף זונות , דור של זונות הביא אותך".

כעבור 12 דקות התקשר שוב הנאשם לטובול ודורש את כספו תוך שהוא אומר שהוא ישלם לחוקר פרטי עד 3,000 ₪ ויגיע לביתו של טובול ויעשה לו חשבון של כל הריביות כמו ששלם על ה- 20,000 ₪ ולא על ה- 3,000. הנאשם אומר לטובול: "3,000 אני שרמוטה אם אני אקח ממך ?3,000 עד מהר לא קיבלתי אותם 3,000 גם אם אתה רוצה להביא לי זה ל 3,000 החשבון שונה לגמרי בסדר?..." תעשה את החשבונות שלך אין שאתה רוצה כפירה אני אחרי מהר בנ שרמוטה מזדיין בתחת אם אני אקח ממך 3,000 אתה רוצה לסגור אותי, סגור אותי תן לי מה שmagiv, מה ששלימתי כל הזמן הזה, בסדר שרמוטה?" ובהמשך "לך שיזיננו אותך בתחת אולי יביאו לך 3,000 يا חתיכת זונה בן שרמוטה". למחמת היום מתקשר טובול לנאשם ומעדכן אותו כי הפקיד את השיק, והנאשם ישלח מישחו ביום שני ללקחת את הכסף.

מהשיחות הללו ברור כי הנאשם 1 מאיים על טובול להחזיר החוב וכמפורט מהאיזומים, למחמת היום משלים טובול את חובו. מתוך השיחה ניתן ללמוד כי הנאשם 1 מתייחס להלוואה בסך 20,000 ₪ ומשיחותו של נאשם 1 עם לוויים עולה כי הריבית שהוא נוטל היא לפחות 7% ועל כן מדובר על השמטה הכנסה של 1,400 ₪.

העבירה של סחיטה באיזומים המיחסת לנאשם 1 הוכחה, ואני מרשים את נאשם 1 בעבירה שיחסה לו בפרט האישום השמנני.

גם לגבי פרט זה אין כל אזכור של נאשם 2 בפרש האיומים, וגם אם הנאשם 2 הוא שותפו של נאשם 1 לעסקי הלוואות, אין אנדקציה כי הוא מעורב באיומים כלפי טובול, בניגוד לפרט אישום אחרים, ועל כן בהעדר ראיות מספקיות, אני מזכה את הנאשם 2 מהעבירה שויוסה לו בפרט האישום השני.

פרט אישום תשיעי - אבי מרציאנו

פרט זה מתייחס לנאים 1 ו-2 בגין הלוואה בסך 8,000 ₪ שנintel אבי מרציאנו ונאשם 1 איים עליו לצורך החזרת החוב.

בעדותו בבית המשפט נסתרו דבריו של מרציאנו מול הדברים שנאמרו בשיחות שהוקלטו בהזנת סתר עם נאשם 1. לאור זאת הוכרז כעד עוין והשיחות התקבלו כראיה. בשיחה מיום 30.3.16 מדובר מרציאנו עם הנאשם 2 בקשר לחוב כאשר הוא אומר כי יקח לו כמה ימים להסדיר את החזר ונאשם 2 מתلون כי ابوו של מרציאנו מתחמק כבר חודש באותו נימוק. בהמשך השיחה מעביר הנאשם 2 את הטלפון לנאשם 1 שמשוחח עם מרציאנו על פרטי הלוואה, אומר לו כי מדובר בסכום של 8,000 ₪ קרן, מרציאנו מבקש להפחית מהסכום והנאשם מסביר כי חלף כבר זמן מאז הלוואה שטרם חוזרה.

מרציאנו התקשה להזכיר את החוב ונאשם 2 שולח למרציאנו הודעה, כאשר ביום 4.5.16 מרציאנו פונה לנאשם 2 ומודיע לו כי הוא מנסה לאorgan את התשלום, ב-16.6.28 הוא טוען כי בערב אותו יום הגיע סוף לנאשם 2 וב-16.6.30 כותב לו הנאשם 2: "תמשיך להסתלבט יה חתיכת שרמוטה ותשאיר את הכסף אצלך, אני אראה לך איך תשלם את זה בביתחולים הרבה יותר מהר ממה שנדמה לך".

בטלפון ניד שנטפס אצל נאשם 1 נכתב האיום: "תמשיך להסתלבט עלי יה חתיכת שרמוטה ותדחו את הכסף לכוס של אמא שלך. אני מבטיח שתשלם את זה בביתחולים הרבה יותר מהר ממה שנדמה לך".

כאשר מרציאנו נחקר במשטרה הוא טען שהנאשמים לא איימו עליו, טען שאינו מכיר את נאשם 2 כלל ואילו את נאשם 1 מכיר רק בשמו הפרטי וטען שלווה סכום של 500 ₪ בלבד, הושמעו לו בשיחות שהוקלטו עם שני הנאשמים והוא אמר שאין לו מה להגיד על כך כיון שאינו סומר על אף אחד, אף אחד לא ישמר עליו ולא רוצה להסתבר עם אנשים כי אם ידבר יהיה מאויים, הוא לא סומר על המשטרה אולי יפגעו בו.

הכחשתו של מרציאנו כאילו איימו עליו או כי נטל הלוואה בסכום גבוה אינה יכולה להתקבל לאור ההודעות המפורשות ש郿ורטות בשיחות שנקלטו, ועל סמך השיחות ברור שני הנאשמים איימו על מרציאנו בדרישה להחזיר את הלוואה שנית. מדובר בסכום של 8,000 ₪ (קרן) ותשלום ריבית בסך 1,500 ₪.

לאור האמור אני מרשיע את שני הנאשמים בעבירה שויוסה להם בפרט האישום התשיעי.

פרט אישום עשירי - חיים בן דוד

ח'ים בן דוד פרט שיקים רבים מהנאשמים ולאחר פגישה שהתקיימה ביום 5.6.16 החלו לאיים עליו כדי תשלום להם את החוב. הנואם 1 אישם שישלח אותו לבית חולים ובמהלך המשפט הודה בעובדות המיויחסות לו בפרט אישום זה. לאור הודהתו, אני מרשיע את הנואם 1 בעבירה שיויחסה לו בפרט האישום העשירי כאשר סכום הריבית מגע ל-42,000 ₪.

פרט האישום מתיחס גם לנואם 2. באשר לפגישה עם בן דוד, מודה הנואם 2 כי הגיע לפגישה הראשונה יחד עם נואם 1 ועוד נספּ, הוא עצמו נשאר ברכב בעוד הנואם 1 והאחר שוחחו עם בן דוד. לטענתו שימוש כנהג עבור הנואם 1 והנואם 1 אמר לח'ים בן דוד כי אם יהיה בחו"ל, הוא יכול לפנות לנואם 2 בגין לחוב.

בעודתו בבית המשפט חוזר נואם 2 על דבריו כי ישב באותו ולא שמע את הדברים שהוחלפו בין נואם 1 ובן דוד, אולם לאור הנסיעה המשותפת עם נואם 1, לא ניתן לקבל את הטענה כאילו נוכחותו של נואם 2 במקום היא מקרית, לאור היכרותו את טיב העסקים ואת סוג האיים שגם הוא וגם נואם 1 נהגים להשמי באזני לווים המתקשימים להציג את חובם, לא ניתן לקבל את הטענה כאילו נסעה של 3 אנשים, שני הנואשמים ואדם נוסף לשוחח עם בעל לחוב, היא נסעה תמים. מהנסיבות ברור כי הנואם 2 ידע מה מטרת הנסיעה, הנואם 1 עצמו עדכן אותו בדבר חובו של בן דוד ועובדת שהפנה את الآخرון לנואם 2 במקרה שנואם 1 יהיה בחו"ל, ועל כן יש לראות את הנואם 2 כשותף למשעו של נואם 1 לצורך גביית החוב, ולפיכך אני מרשיע גם אותו בעבירה שיויחסה לו בפרט האישום העשירי.

פרט אישום אחד עשר - אוראל גולסה

אוראל גולסה סירב להופיע בבית המשפט למתן עדות, והוא בא בצו הבאה. הוא הודיע שאין מוקן לדבר מסיבותיו והעדיף לשמור על שתיקה. לאור זאת הוכרז עדין והודעתו וכן האזנות הסתר מהשיות עם נואם 1, הוגש כראיה. בהודעתו מפרט גולסה כי הסתבר בהימורים ויצר קשר עם נואם 1 וקיבל ממנו הלואה של 12,000 ₪. לאחר תשלום 28 או 30 אלף ₪, טען הנואם 1 כי נשאר עדין חוב של 20,000 ₪ וכן הפסיק לשלם. אז אמר לו נואם 1 לשמור את הכספי בבית חולים והוא הבין שהנאם מאים עליו. לדבריו לאחר שהציג סכום ניכר הבין שהוא חוב שלא יגמר לעולם, וכך הפסיק לשלם. כאשר נשאל בגין שותפיו של נואם 1, אמר גולסה כי יש לו שותף אחד, נתן (נאם 2) שיוכל לזהות. הוצגה לו תמונה של נואם 2 והוא אישר שהוא אדם קשור אליו להלואות.

בשיחה מיום 27.3.16 התקשר הנואם 1 לגולסה בגין לחוב וכשגולסה הת חמק | אמר לו הנואם: **"אתה רוצה שאני אגיד לך מי יזין אותך ואז תביא לי את הכספי? זה מה שאתה רוצה? אתה מהכח שאני אגיד לך?"**

כאשר גולסה אומר שיש לו קובלות תשלום 21,700 ₪ משב לו הנואם 1: **"את הקובלות שיש לך_TDחף לתחת, כתחת عمוקachi, תכנס אותך ואל תדבר איתי, אל תניד לי בחיים שלך יותר את הקובלות האלה בסדר? יה Chaticutild מניאק... אם אתה לא עושה לי היום טלפון בשםונה ואומר לי תאריך... תיקח את הכספי וDHOPF אותו לכוס של אמא שלך ואני לא רוצה את הכספי. אני אתן לך LSM לשלם אותו בבית חולים. בסדר? יה Chaticut בזונה."**

ב-16.4.5 דרש הנאשם 1 את כספו וגולסה מבקש אורכה, שולח לו הودעה שהוא מבקש יומיים שלושה להסדיר את התשלום והנאשם עונה לו שלא יכול אלוי גם אם יהיו לו 25,000 ₪ מזומנים ורק אם יש לו כסף שידבר אליו. הוא ממשיר: "אם אני רואה עוד טלפון אחד לא קיבלתני כסף, אני בא אליו, אני מזמין את אמא שלך יה בן זונה אלף זונה אני אתן לך לשלם את הכסף הזה בבית חולים יה שרמוטה".

מתוך השיחות וההודעות ברור בעיליל כי נאשם 1 איים בצורה גסה על גולסה להחזיר החוב. נאשם 2 הינו שותפו של נאשם 1 להלוואה ומכלול הדברים ניתן להסיק כי האיים שהושמעו על ידי נאשם 1 נאמרו גם על דעתו והסכמתו של נאשם 2, השותף למתן ההלוואה, ועל כן אני מרשים את שני הנאים בעבירה שיווכחה להם בפרט האישום האחד עשר.

פרט אישום שניים עשר - לירון לוי

ליירון לוי נטל הלוואה מהנאאים ולאחר שמסר דברים הסותרים את דבריו בהקלת הסתר הוכרז כעד עין והשיחות הוגשו כראיה.

ב-16.4.29 ו-16.4.20 מבקש ליירון מנאשם 1 לדחות את תשלום החוב עד שימצא עבודה חדשה, ביום 16.7.13 מתקשר ליירון לנאשם 2 בקשר לסכום של 3,000 ₪ שאמור היה הגיעו לנאשם. הנאשם 2 שואל את ליירון אם הוא לא רוצה לשוחח לו את הכספי, ליירון מבטיח שישלח אחר, נאשם 2 מקהל אותו "זרמוטה בן זונה" וכאשר אומר לו ליירון כי יביא לו אתה כסף אחר, עונה לו הנאשם 2 "מה אתה רוצה שאני אבואי לזמן אותך מתחת ואתת תבכה לי". נאשם 2 עונה לו "מחר אתה מביא לי איפה הכספי שלי? אני מחייבת כבר שלושה חודשיים". הוא שואל כמה כסף יביא לו ליירון אחר, ליירון עונה 3,000 ₪ והנאשם 2 אומר שם עד מחר לא יביא את הכספי שלא יתקשר אליו יותר.

ההעבודות ברור שני הנאים איימו על ליירון להחזיר את החוב, כאן אiomיו של נאשם 2 מפושעים וברורים ואני מרשים את שני הנאים בעבירה שיווכחה להם בפרט זה כאשר מדובר בהלוואה בסך 5,000 ₪.

פרט אישום שלושה עשר - ג'לארטן

פרט זה מתייחס לנאים 2, 5 ו-6 כאשר מרבית העבודות מתייחסות לנאים 5, 6 בקשר לשיקים בסך 1,100,000 ₪, אשר קיבל הנאים 6 עבור אספקת עובדים. השיקים לא כובדו וגילל ארטן שהעסק שכיר בחברת עוגן בניה בע"מ, אשר קיבל את העובדים שספק נאשם 6 פתח תיק של עסק מורשה ונתן לנאים 6 שנים עשר שיקים של 35,000 ₪ כל אחד עבור השירותים שספק נאשם 6 לחברת העוגן. החברה הקבלנית הסתבכה בכיספים וגילל הפך למוגבל בבנקים כך שהשיקים לא כובדו. נאשם 6 החליט לגבות את החוב של פדיון השיקים באמצעות חברות גביה, ופנה לנאים 5. נאשם 5 קשר עם נאים 2 לסתור את בעלי השיקים שננתן לו הנאים 6. במסגרת הקשר התקשר הנאים 5 למנהל החברה ואים עליהם לשלם את סכום השיקים.

נאשם 5, עידן אפריאט הועסק כשליח בעסקי הלוואות של הנאים 1 ו-2 והכיר את הנאים 2. ביום 16.7.13

קיים מה שיחה בין נאשם 5 ונאשם 2, נאשם 5 מפרט כיצד נקט באליםות כלפי אדם שלא שילם את חובו והצע לנאשם 2 לשתחף אותו באזומים על בעלי החוב שלא שילמו לנאשם 6 את השיקום. נאשם 5 מפרט באזני נאשם 2 על האדם שככלפו נקט אמצעים לגבית החוב ונאשם 2 אומר לו כי לא מדובר בעבודה קלה. נאשם 5 שואל את נאשם 2 אם הוא רוצה להצטרף, ונאשם 2 מסכים והשניים יעשו ביחד את העבודה ויקחו ביחד קומיסיון. נאשם 2 הזמן אליו את נאשם 5 ואומר כי ניתן להרוויח על העסקה ומסביר לנאשם 5 כיצד לברר על אדם כדי לקחת ממנו כסף ואומר לו לבוא להיפגש עמו ארבע עיניים ולא בטלפון.

מדוח סריקת טלפונים ת/61, נמצאו התקשרויות מהטלפון של עידן אפריאט עם מספר הטלפון של נאשם 2 תחת השם של נאשם 1. יש התקשרויות רבות כולל תמונות של שיקום שנשלחו מאפריאט אל נאשם 2, ודוח תנוועה שנשלח מנאשם 2 אל אפריאט. נמצאו גם התקשרויות מאפריאט אל הנשחים האחרים בפרק זה.

צוין כי נאשם 5 הודה במיחס לו בפרט אישום זה ומהעבודות ניתן להסיק כי שני הנאים קשו קשר לטחנות את בעלי השיקום. גם אם נאשם 2 לא ביצע מעשים פיזיים לגבית הכספיים הרי הוא נחשב לשותף העבירה ולקשרות הקשר היחיד עם נאשם 5, וזה מצטרף לקשר שנקשר קודם בין הנאים 5 ו-6, ומכאן שהנאשם 2 מצטרף לקשר לטחנות את בעלי השיקום ואני מרשים אותו בעבירות שיויחסו לו בפרט השלושה עשר.

פרט אישום ארבעה עשר - אחזקת מחשב חשוד בגנוב על ידי נאשם 1

אין מחלוקת כי בחודש מרץ 2015 נגנב מרכבו של רומן גורנשטיין מחשב, לא הוכח קשר בין הגניבה לבין הנאים 1, אולם במהלך חיפושים שנערכו בדירתו של נאשם 1 בתל אביב במסגרת החקירה בתיק זה בפרשיות הסחיטה נתפס המחשב הגנוב בביתו של הנאים 1 ולפיכך הואשם בעבירה של אחזקת נכס חשוד בגנוב.

בבית המשפט העיד דוד חכמוני כי הנאים ביקש ממנו לרכוש עבورو מחשב כיוון שיש לו ידע בכך, והוא רכש את המחשב בחנות גיים סטורי במחair של 3,200 ₪. שמו של בעל החנות הוא איציק חי. הרכישה בוצעה בזמןן וברשותו של חכמוני לא נשאהה קבלה.

צוין כי איציק חי בעל החנות לא הובא עדות למטרות שהגנה צינה כי הוא ייעד אולם הוא היה בחו"ל ולכן לא ניתן היה להביאו לבית המשפט.

אף שהבהת העבודות היה ראוי כי איציק חי, בעל החנות שמננו רכש חכמוני לטענתו את המחשב, ייעד בבית המשפט על מנת להבהיר כיצד הגיע לחנות מחשב שנגנב מרכב, לאחר שחכמוני מסר פרטים על החנות שם רכש את המחשב, לא יוכל לקבוע כי חכמוני משקר בעדותו. בנסיבות אלה, לפחות מחמת הספק, יש לקבוע כי גרסת הנאים כי פנה לחכמוני שירכש עבورو מחשב, לא נסתירה ועל כן קיים ספק לגבי מודעות הנאים כי המחשב שהוא רוכש נגנב מאדם אחר.

בנסיבות אלה העבירה שיווחה לנאשם לא הוכחה ברמה הנדרשת במשפט פלילי, ועל כן אני מזכה את הנאשם מהאישום המויחס לו בפרט זה.

פרט חמישה עשר - איוםים כלפי שוטרים

ביום 31.7.16 נחקר הנאשם 1 במשרדי הימ"ר וביקש לצאת לעשן ולأكل. החוקרים סיירבו לבקשתו והחוקר רוזי הרים עליו את קולו. הנאשם אמר לרוזי "שאלוהים ישם לך לאשתך ולילדים שלך אין אתה מתנהג, אני אטפל ואtan תרומות שלוהים ישם לך על זה".

בהמשך נכנס לחדר רב פקד אבי גולדשטיין והורה לחקור את הנאשם באזהרה בגין איום על שוטר אז אמר לו הנאשם "אל תדאג אני אטפל גם עלי".

ניתן להניח שהנאשם לא חשב טובות על השוטרים אולם הדברים שאמר נאמר בתגובה להרמת קול עלי על ידי החוקר לאחר שפירב להמשיך את החקירה עד שביקשו לצאת לעשן ולأكل תתקבל. אין אפשרות לראות בדברים שהתייחס הנאשם בשוטרים מסוים איום. אין כאן איום בمعنى אלימות וגם אם הנאשם התמזרם והבע את מחאתו בכך שיתפלל שלוהים ישם לשוטרים כגמולם, לא ניתן לראות בכך עבירה פלילתית של איוםים אני מזכה את הנאשם 1 מהعبירות שייחסו לו בפרט זה.

אישום שישה עשר - עבירות מס ומתן שירות מטע לעלא רישין

כפי שפורט קודם, זיכיתי את הנאשם 2 חלק מהתוקפים שיויחסו לו ביחיד עם הנאשם 1 ביחס לעבירות של סחיטה בכח או באיוםים שבוצעו ע"י הנאשם 1 כלפי לוויים שונים, לאחר שקבעת כי גם אם היה שותפו של הנאשם 1 לעסקים, לא ניתן ליחס לו שותפות לעבירות אלימות או איוםים שלא נטל בהם חלק.

בכל אלה אין כדי לקבוע כי הנאשם 2 לא היה שותפו של הנאשם 1 לעסקים.

שני הנאשם מכחישים כי הם שותפים, כל אחד טוען כי יש לו לוויים משל עצמו, אולם לאחר בחינת הראיות ניתן לקבוע שהשתתפים אכן שותפים לעסקים. קביעה זו אינה מتبוססת על סמך דבריהם של לוויים כי רואים את שניהם כשותפים, כיון שאין די בכך כדי ליצור שותפות שתוביל להרשעה מבחינת החוק הפלילי. יחד עם זאת, קיימות ראיות אחרות שמהן ניתן ללמוד בבירור כי שני הנאשם הינם שותפים.

יש לציין, כי כל אחד מהמעטים הודה בחלוקת המעירות המויחסות לו באישום זה, אולם חלק על הסכומים המפורטים בפרט האישום וכן טען כי אין מדובר ב"עסק". כמו כן, שניהם טוענים, כאמור, שאינם שותפים בעסקים. הנאשם 1 מודה כי הלואה כספים ל-47 אנשים, הנאשם 2 מודה כי הלואה ל-13 לוויים נוספים.

באשר לחלוקת על הסכומים, יוסי דיל מסר כי נטל הלואה מנאשם 1, לדבריו, הנאשם הם שותפים והוא התנהל מול הנאשם 2, אך שליח מטעם נאשם 2 הביא לו כסף מזומנים והוא סיכם עם נאשם 2 את פרטי ההלוואה. סך הכל הוא

נתל ארבע הלווארות בסך 40,000 ₪ ושלם 4,000 ₪ ריבית.

דוד אקווה מוסר כי נתל הלווארות מהנאשם 2 בסך 200,000 ₪ ושלם ריבית של 50,000 ₪. על פי הראיות גם נאשם 1 קשור להלוואה זו, כאשר נמצא צ'ק של חברתו של אקווה שנטפס ברשות הנאשם 1.

עמוס ברדה טען כי קיבל מנאשם 1 הלווארות המסתכמות ב-125,000 ₪, שהריבית עלייה הייתה 27,000 ₪.

abrahem israel דורך עבר אצל הנאים, ניסה להוכיח את נאשם 2 ממtan הלווארות, טען כי לא שילם ריבית, אולם במשטרה מסר דברים אחרים, שלפיהם שילם ריבית. סכומי הלוואה הגיעו ל-30,000 ₪ והריבית הייתה בסך 20,000 ₪.

ניסים סבי הרחיק עצמו מכל קשר כספי לנאשם 1, טען שהנאשם הוא ילד ובוחים לא יקח ממנו כספים, אולם מהازנות הסתר שבוצעו עולה כי היו שיחות בין סבי והנאשם 1 בנוגע לערכתיחסים כלכלית, ובכך הכל מדובר בהלוואה וריבית בסכום שגיע ל-240,000 ₪.

マーク קומרובסקי קיבל אף הוא הלווארות, שוחח עם נאשם 2 על האפשרות של פרישת הלוואה והתנהל מול שני הנאים, שהם שותפים, ובסיומו של דבר סכומי הלוואה שקיבל מגיעים ל-60,000 ₪ והריבית ששולמה - 13,200 ₪.

מוראד אליאס הבהיר כי קיבל הלוואה מנאשם 1 והכחיש כי הוא מכיר אותו, אולם לאחר מכן אישר כי שוחח עם הנאשם ומהזנת סתר עולה כי קיבל הלוואה בסך 5,000 ₪ ושלם בגינה ריבית בסך 800 ₪.

שלום אהרוןוף קיבל הלוואה בסך 5,000 ₪ וטען שהחזרה ללא ריבית, אולם על פי האזנות סתר ניתן לקבוע כי החזר את סכום הלוואה בסך 5,000 ₪ יחד עם ריבית של 3,000 ₪.

שאלול איינברג ניכה צ'ק בסך 30,000 ₪ אצל הנאשם 1 באמצעות עמי ברדה, אולם לאחר מספר תשלום הפסיק לשלם ותיים עם שני הנאים פגישה. מדובר בהלוואה בסך 30,000 ₪ ותשלום 50,000 ₪ ריבית.

כאמור, אין די במידות של לוויים שטוענים כי הנאים הם שותפים, כדי לקבוע כי אכן זה המצב.

יחד עם זאת, נמצאו ראיות המלמדות על קיום שותפות עסקית בין שני הנאים. בביתו של נאשם 1 נתפסו מאות כרטסות עם שמות של אנשים ומספרים, הנאשם 1 מכחיש כי מדובר בלוויים ובסכומי הלוואה, אולם עותק זהה של מאות הרכרטסות הללו שננטפסו בביתו של נאשם 1 ובאופןו של נאשם 3, נתפסו גם בביתו של הנאשם 2, במקונית של אותו ובחסן ביתו. הנאשם 2 לא נתן הסבר מדוע את הדעת לגבי הימצאות מסמכים אלה, וטען רק כי שמר אותם עבור הנאשם 1. גרסה זו אינה סבירה ונדרית כבלתי-מהימנה, כאשר ברור שהנאשם 2 החזיק בידו עותק של המסמכים העסקיים שנמצאו אצל הנאשם 1.

בבתו של נאש 1, בעגלת תינוק, נמצא ימן שמכיל מאות שמות של אנשים ומספרים. הנאש 1 לא נתן הסבר מניח את הדעת מדוע החביא את היומן בעגלת התינוק, כאשר העתק זהה של היומן נتفس בבתו של הנאש 2. הנאש 2 טוען כי העתק את היומן, לבקשתו של נאש 1, שחשש כי היומן ייר להיבוד, אולם הסבר זה אינו יכול להתקבל וגם הוא מצביע על כך שמדובר בשני שותפים עסקיים שכלי אחד מהם החזיק לעצמו עותק מהמסמכים של מתן הלוואות.

בבתו של נאש 2 נמצאה טבלת אקסל המפרטת מאות שמות של אנשים ומספרים, לטענתו אינם יודע במה מדובר, אולם משער כי יתכן שנאש 1 עשה את הטבלה כאשר שאל מנאש 2 את המחשב שלו.

גירה זו נדחתה כבלתי מהימנה, והימצאות הטבלה בבתו של נאש 2 לגבי פירות אנשים שערכ נאש 1 בטבלה, מלמדת על שותפות עסקית בין שנייהם. מדויק פועלה של סריקת טלפונים ת/59, עולה כי נמצאו עשרה טלפונים אצל נאש 1 עם הודעה מאימת, וכן נמצאו הודעות בהן נאש 2 מציג עצמו כשותפו של נאש 1. כמו כן מדויקת סריקה נוספת של טלפונים ת/60, נמצאו בשבועה טלפונים הודעות והשלוח הוא לירן או נתן, דהיינו נאש 1 או נאש 2.

אורח החיים של שני הנאים, שהוא אורח חיים בזבוני ופזרני, מלמד על כך שלא הרווייחו את כספם מעבודת כפיים גרידא. אשתו של נאש 1 עבדה מספר חדשים והרוויחה אלף שקלים בודדים, הנאש עצמו עבד באותה תקופה בשנים 2013-2015 והרוויח כ-300,000 ₪. יחד עם זאת בחשבון המשותף של נאש 1 ואשתו בין 2010 ל-2016 הופקד סכום שעולה על מיליון ₪ במזומנים, וכן הפקדות צ'קים וההעברות בנקאיות שאין כוללות חישוב של משכורות וקצבאות. בחשבון הבנק של אשתו נאש 1 בין השנים 2010-2016 הופקדו במזומנים למעלה מ-915,000 ₪ ולא ניתן הסבר להפקדת סכומים העולים על 2,000,000 ₪ בחשבונות הבנק של הנאים ואשתו.

הנאש ניסה להסביר חלק מהכספיים במתנות חתונה או כספים שנמשכו כהלוואה, אולם בכל הסכומים אין כדי להגיע לסכום ההפקדה.

הנאש 2 התבחן בסוף שנת 2012, אשתו עבדה תקופה קצרה והרוויחה בין 2,000 ל-3,000 ₪ בחודש. הנאש עצמו עבד בין 2012 ל-2015 והשתכר 220,000 ₪. יחד עם זאת, בחשבון הבנק שלו הופקדו 447,000 ₪, בחשבון המשותף שלו ושל אשתו בין 2014 ל-2016 הופקדו 396,000 ₪, ולא ניתן הסבר סביר להפקדת הסכום המציבר של 850,000 ₪.

הנאש 2 טוען כי מקור הכספיים הוא במתנות מחתונתו, קצבה שאחותו קיבלת כספים שהרוויחה מצביעת כבישים. אמ אשתו של הנאש נהגה לפרט בציג'ג' סכומים של בין 400 ל-800 יורו בחודש, היא טענה כי סיעה לבתיה, אשת הנאים 2, בהעברת סכומי כסף שונים, אולם למעשה סכום של 18,500 יורו ששימש לרכישת רכב לבני הזוג אין כל ראיות למשיכת הכספיים הללו.

העדה, דזירה בפסקילה, חמוטו של הנאים, היא עובדת ניקיון המשתכרת 6,000-7,000 ₪ לחודש ואין זה סביר שתעביר סכומים של עשרות אלפי שקלים כאשר היא עצמה חיה בצדគם, ואילו חתונה מתוגדר במגדל יוקרה ומנהל אורח חיים פזרני.

שני הנאים מתגוררים במגדל יוקהה, נאש 1 שילם עבור שכירות ודמי ניהול 426,000 ₪ בשנים 2013-2016 וכן נאש 2 שילם בין 2014 ל-2016 סכום של 295,000 ₪. מימון מגורים יקרים אלה לא געשה מכסי משכורת.

לא ניתן לציין כי בחלק מהhalooות שניתנו על ידי נאש 1, נאש 2 היה שותף פעיל לאיומים והאלימות שהופעלו נגד halooים - וגם עובדה זו מלמדת על אינטנס של נאש 2 לגבי החוב, ועל שותפות העיסקית בין שני הנאים.

על יסוד הראות ובעיקר המסמכים המעידים על מתן halooות למאות רבות של לוים שנמצאו אצל נאש 1, והעתיקם נמצא ברשותו של נאש 2, ניתן לקבוע כי שני השותפים היו שותפים עסקים לעסקים של מתן halooות. בחלק מהמקדים נגבו halooות באמצעות איומים ואלימות, כאשר חלק מהמעשים הללו, שנאש 1 הוא המבצע העיקרי שלהם, ה策רף גם הנאש 2, אולם כאמור לא ניתן היה להרשו שותפות לאלימות ולסחיטה כאשר לא היו ראיות הקשורות אותו באופן ישיר לכך, יחד עם זאת, יש בכך להעיר, כאמור על שותפות למתן halooות.

פעילות halooה של שני הנאים מהויה עסק על פי פקודת מס הכנסת, אשר היה כאן מנגנון מסודר של halooות, רישום ותיעוד, וכן ניהול שוטף של עסקים המייצרת הכנסתה. שני הנאים ניהלו ביחד עסק של מתן halooות ואני דוחה את הטענות כי היו שותפים.

הଉירות שיויחסו לנאים לקרה אישום זה הוכחו כדבוי, ואני מרשים אותם ב冤וון.

אישום שבעה עשר - הלבנת הון בבנק הדואר נגד נאים 1-2

הנאש 3 פתח חשבון בבנק הדואר והעמיד אותו לרשותם של הנאים 1 ו-2 לצורך העברת כספים מלאים דרך חשבון הבנק לעסק halooות של הנאים. סך הכספי שהועברו לנאים 1 ו-2 דרך חשבון הבנק של נאש 3 מגיע ל- 55,116 ₪.

בעת פתיחת חשבון הבנק ביום 14.10.2014 הציגו נאים 3 כי אין נהנים בלבד בחשבונו, אולם בחקירה הודה כי קיבל לביקשת נאש 1, כספים לחשבונו, משך אותם במשך זמן והଉירות לנאים 1.

הנאש 1, מצדיו, הודה כי הכספי שהופקדו בחשבון בנק הדואר של נאים 3, שייכים לו - לנאים 1. חלק מהhalooים שכספייהם הועברו דרך חשבון בנק הדואר הנ"ל, הם לוים של הנאים 2. כל הפעולה של הפקדת צ'קים וכיספים ומישיכתם מחשבון בנק הדואר של נאים 3 והעברתם לנאים 1-2 נועדה כדי להסתיר ולהעלם את תנועת הכספיים, ומדובר בהלבנת הון כהגדרתה בחוק, ואני מרשים את שלושת הנאים בעוירה המיויחסת להם בפרט אישום זה.

אישום שמונה עשר - הלבנת הון - ציינגי פאי שילט - נגד נאים 1 ו-2

מדובר ב-177 פעולות של ניכוי צ'קים בציג'ינג' פאי שילט, כאשר המטרה הייתה להימנע מדיווח על כספים אלה, ובכך בוצעה עבירה של הלבנת הון בסכום של מעל מיליון ל"י.

ביום 16.03.15 נפתחה בציג'ינג' כרטסת על שם בן חיים بشן שייפה את כוחו של דוד יחזקאל, שעבד כשליח בעסק' הלוואות של הנאים 1 ו-2 לבצע כל פעולה מטעמו. בכרטסת נוכו 63 צ'קים בסך 422,475 ל"ח (ת/120, ת/266).

ביום 14.07.15 נפתחה בציג'ינג' כרטסת על שם רוני משה אוזלאי, שייפה את כוחו של דוד יחזקאל לבצע כל פעולה מטעמו (ת/120, ת/266). בכרטסת זו נוכו 114 צ'קים בסך 599,000 ל"ח.

דוד יחזקאל טען שעבד כשליח אצל שניים, שאיןם הנאים, אף שבמשטרה ציין כי עבד אצל הנאים בבית המשפט, טען שלא עבד אצלם כלל והשוטרים שגבו את הודיעתו, רשמו מה שרצו לרשום. העד הוכרז כעוי והודיעתו הוגשו. יש לציין כי כל החקירה שבוצעו לגבי הוקלו ולכן טענותיו כאילו נרשמו בדברים שלא אמר אינם יכולים להתקבל. בחקירה זו מסר העד כי נאים 1 ו-2 עסקו במתן הלוואות, שהו אותו לציג'ינג' לחותם על מסמכים וכן נשלח לציג'ינג' על ידם כשליח, הוא מסר צ'קים וקיבל כספים אותם נתן לנאים 2-1. הוא גם אסף כספים מאנשים פרטיים.

הנאשם 1 הודה כי היה משתמש בכרטסת של רוני ובני בציג'ינג', אולם טען שהוא רק השתמש בחלק מהכרטסות ויש עוד אנשים נוספים מטעם, ולא רק הוא.

על פי ת/120 סעיף 6, בעלי הכרטסות בן חיים بشן ורוני משה אוזלאי, היו בבית הסוהר בתקופה שבה בוצעו חלק מהניסיונות של הצ'קים, ولكن ברור שלא ביצעו בעצמם פעולה זו. דוד יחזקאל מסר במשטרה כי קיבל הוראות רק מהנאים 1 ו-2 ולא מבן חיים בשן.

רוני משה אוזלאי טען כי החוקרים הציעו לו כסף כדי להעיל על הנאים 1 ו-2, טענה שהוכחה ע"י החוקרים. הנואם 1 זיהה בשתי הכרטטות צ'קים שמקורם באנשים שננתן להם הלוואות, אולם הנאים לא הצליחו להראות כי אין בין הבין הצ'קים קשר. הנואם 1 מאשר כי מרבית הצ'קים לא הגיעו מהלוואים עצם אלא מצדדים שלישיים.

הנאשם 2 טען כי כאשר הנואם 1 היה עסוק, היה שלוח אותו לדוד יחזקאל לברר האם קיבל צ'קים או כספים מלויים.

כאמור, הנואם 2 הוא שותף של הנואם 1 וכל הפעולות בציג'ינג' בוצעה ע"י שניהם כשותפים. מדובר במעשים שנועדו להסota את מקור הכספי על מנת שלא ניתן יהיה לזהות את מקורו, מדובר בעבירה של הלבנת הון ואני מרשים את הנאים 1 ו-2 בעבירה שיוchorה להם בפרט אישום זה.

אכיפה ברונית:

ב"כ הנואם 2 טען שיש לזכות את הנואם בניווק שהתביעה האשימה אותו בלבד כשותף למעשה של נואם 1, ולא התייחסה לאנשים אחרים שהיו מעורבים בפרשיות השונות.

עמוד 32

לאור ניתוח הראיות בפרטיו האישום השונים כפי שפורט בהכרעת הדיון, ובעיקר לאחר שדחיתי את טענת הסניגור כי הנאים 1 ו-2 אינם שותפים עסקיהם, וקבעתי כי נאים 2 הינו שותפו לעסקים של נאים 1, הרי אין כאן כל אכיפה בררנית כלפי הנאים 2, ואני דוחה את הטענה הנ"ל בעניינו.

סיכום של דבר:

הנאשם 1 מושיע בשבע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499 (א) (1) לחוק העונשין (פרטים 1,3,4,5,7,9,1,4,6,8,9), בחמש עבירות של סחיטה באוימים שהביאה לידי מעשה לפי סעיף 428 סיפא לחוק העונשין (פרטים 1,4,6,8,9,2,7,10,11,12), בשש עבירות של סחיטה בכח לפי סעיף 244 לחוק העונשין (פרט 1), בחמש עבירות של סחיטה באוימים לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין (פרטים 2,7,10,11,12), בששת עבירות של סחיטה בכח לפי סעיף 427 (א) לחוק העונשין (פרטים 3,4,5,7), בעבירה אחת של אוימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין (פרט 4), בשתי עבירות של סחיטה לפי סעיף 448 רישא לחוק העונשין (פרט 5), בשמונה עבירות של מירמה עורמה ותחבולה בכונה להתחמק ממש לפי סעיף 220 (5) לפקודת מס הכנסה (פרט 16), ובריבוי עבירות של עיסוק במטען שירותי מطبع ללא רישום במרשם לפי סעיף 11 י"ב (א) (1) לחוק איסור הלבנת הון (פרט 16), ובשתי עבירות של הלבנת הון אסורה לפי סעיף 3 (ב) לחוק איסור הלבנת הון (פרטים 17,18).

הנאשם מזוכה מעבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב לפי סעיף 413 לחוק העונשין (פרט 14), ומשתי עבירות של אויים לפי סעיף 192 לחוק העונשין (פרט 15).

הנאשם 2 מושיע בשלוש עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499 (א) (1) לחוק העונשין (פרטים 3,5,13,9,6), בשתי עבירות של סחיטה באוימים שהביאה לידי מעשה לפי סעיף 428 סיפא לחוק העונשין (פרטים 10,11,12,13), בעבירה אחת של סחיטה באוימים לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין (פרטים 13), בעבירה אחת של סחיטה בכח לפי סעיף 427 (א) לחוק העונשין (פרט 3), באربع עבירות של מירמה עורמה ותחבולה בכונה להתחמק ממש לפי סעיף 220 (5) לפקודת מס הכנסה (פרט 16), בריבוי עבירות של עיסוק במטען שירותי מطبع ללא רישום במרשם לפי סעיף 11 י"ב (א) (1) לחוק איסור הלבנת הון (פרט 16) ובשתי עבירות של הלבנת הון אסורה לפי סעיף 3 (ב) לחוק איסור הלבנת הון פרטים (17,18).

הנאשם מזוכה מעבירה של סחיטה באויים שהביאה לידי מעשה לפי סעיף 428 סיפא לחוק העונשין (פרט 8) ומעבירה של סחיטה באויים לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין (פרט 2).

נאשם 3: מושיע בעבירה אחת של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499 (א) (1) לחוק העונשין (פרט 3), בעבירה אחת של סחיטה בכח לפי סעיף 427 (א) לחוק העונשין (פרט 3), ובעבירה אחת של הלבנת הון אסורה לפי סעיף 3 (ב') לחוק איסור הלבנת הון (פרט 17).

הנאשם מזוכה מהעבירה של סחיטה באויים לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין (פרט 2).

ניתנה היום, א' تمוז תשע"ח בנתמוץ תשע"ח, 14 יוני 2018, במעמד הצדדים.

צבי גורפינקל, שופט עמיות